

İşçi, memur, kadrolu ayırımı yapmadan mücadeleyi ortaklaştırmalıyız

>> 8

**YAKANLARI
AFFETMİYORUZ!
AK'LAYANLARI DA!**

Yeni Sivas'lara geçit vermeyelim!

>> 5

Bu daha başlangıç 12 Eylül Davası'nda darbecilere müebbet

>> 11

Ulu çınarı saygıyla anıyoruz

>> 16

Temmuz 2014
sayı 26

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

taşeroncuyu, vurguncuyu,
gericiyi, hırsızı, ufuksuz siyasetçiyi
**SEÇMEYE
MAHKÛM DEĞİLİZ!**

Düzenin bize dayattıkları arasında seçim yapmak zorunda değiliz

Düzen dikiş tutmuyor ama terzi eski terzi... Büyük direnişten ders almayan iktidar ve muhalefet aynı nakaratı tekrar ediyor.

Soma'da canlarımızı taşeron zihniyetine kurban edenler, siyasette de aynı zihniyeti dayatıyorlar. Oysa görmüyorlar ki,

seçimler gelse geçse de, bu halk elbet taşeroncu hükümeti de, taşeroncu muhalefeti de, taşeroncu patronu da alaşağı edecek!

>> 2

Halk düşmanı Tayyip, Şişecam grevini yasakladı

Tayyip Erdoğan'ın başında olduğu hükümet, haklarını almak için mücadele eden Şişecam işçisinin grevini "milli güvenliği ve genel sağlığı bozucu nitelikte" olduğu gerekçesiyle erteleyerek fiilen yasakladı.

>> 6

Bu golü emekçiler yemeyecek

Brezilya'da düzenlenen dünya kupasına karşı protestolar devam ediyor. Protestolar eşit ve özgür bir dünya kurulana kadar devam edecek.

>> 13

> ISSN 1301-9031

raşit şahin

AKP'nin vergi affı gerçeği

>> 11

hülya kortun

Mahşerin ortasında

>> 3

onur balcı

Her yer sınav, her yer adaletsizlik

>> 15

Seçmeye mahkûm değiliz!

Türkiye çok özel koşullar altında bir seçime daha gidiyor.

30 Mart 2014 yerel seçimlerinin ardından, şimdi de yeni sandık Cumhurbaşkanını belirlemek için geliyor. 10 Ağustos 2014'de yapılacak olan seçim öncesinde adaylar nihayet netleşti.

“Olacak mı, olmayacak mı” tartışmalarının ardından, başkanlık sev-dasıyla yanıp tutuşan Recep Tayyip Erdoğan 1 Temmuz

günü Cumhurbaşkanlığına adaylığını resmen ilan etti.

Meclis içi muhalefetin iki ağır topu CHP ve MHP ise yıllardır sağcı, islamcı kimliğiyle bilinen Ekmeleddin İhsanoğlu'nu çatı adayı olarak duyurdu.

Son dakikada bir değişiklik olmaz-

sa CHP ve MHP'nin adayını DSP, DP ve BTP de destekleyeceğini duyurdu.

Öte yandan Kürt hareketinin temsilcisi konumunda olan HDP ise eş başkan Selahattin Demirtaş'ı Cumhurbaşkanlığı yarışındaki adayı olarak gösterdi.

Erdoğan önce hesabını versin

Bugün karşımızdaki seçim yeni gibi görünebilir ama gerçek öyle değil. Çünkü halka sunulan seçeneklerin hiçbiri ciddi bir yenilik veya farklılık vaat etmiyor. Tayyip Erdoğan'la ilgili söylenebilecek elbette pek çok şey var, ancak sadece son bir yıllık sürece baktığımızda bile, bir kesimden aldığı oy desteğine rağmen, Erdoğan'ın toplumun tamamını kucaklayan, kapsayıcı bir Cumhurbaşkanı olamayacağı

çok açık. Dahası Erdoğan her şeyden önce, böyle bir makama aday oluyorsa önce kendi ve ailesi ile ilgili ortaya atılan rüşvet ve haksız kazanç iddialarına yanıt vermeli. Halka ait milyon, belki de milyar dolarları evinde istifleyen, kurduğunu havuz medyasıyla linç kampanyaları düzenleyen bir kişiden, adil ve dürüst bir yönetim beklemek mümkün mü?

Bu çatı, kimin çatısı?

Çatı adayı olarak sunulan Ekmeleddin İhsanoğlu'na ise başta CHP tabanının önemli bir kesiminden, Alevi yurttaşlardan ve aydınlardan ciddi bir tepki var. Böyle olması da çok doğal. Çünkü İhsanoğlu, yıllardır İslamcı kimliğiyle tanınan; laiklik, demokratlık gibi kavramlarla hiçbir esaslı bağı olmayan; sağcı, dinci, mukaddesatçı bir çizginin devamcısı. Zaten kısa bir süre öncesine kadar da hükümetle içli dışlı ilişkiler kurmuş, felsefi ve siyasi olarak da AKP zihniyetinden çok uzakta olmayan bir isim. Son birkaç yılda hükümetle belli konularda ters düşmüş olması onu ne tutarlı bir muhalif, ne de ihtiyaç duyulan özgürlükleri savunabilecek bir Cumhurbaşkanı yapmıyor.

Demokrasi, hukuk devleti ve özgürlük arayanların, sadece “düş-

manın düşmanı dostumdur” mantığıyla hareket ederek İhsanoğlu adını desteklemeye kalkması, bugün olduğu kadar yarın için de bir hata olacaktır. Bu konuda tereddütü olanlar Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçildiği süreci, o günlerde yapılan hesapları ve sonuçlarını hatırlayabilirler.

HDP'nin yanılışı

Bu tablo içerisinde demokrasi güçlerini haklı olarak daha fazla beklentiye sokan güç ise HDP. Solun ve Kürt hareketinin ortak çatısı olmak iddiasıyla yola çıkan HDP, 30 Mart seçimlerinin ardından girdiği bu ikinci sınavda da maalesef hayal kırıklığı yarattı. Önce solun bütün bileşenlerine ortak aday belirleme çağrısı yapan HDP, daha ilk toplantıda kendi Cumhurbaşkanı adayını işaret etti. Bu koşul-

larda da demokrasi güçlerinin çok daha büyük bir ittifakla ortak bir aday belirleme şansı ortadan kalkmış oldu.

Adaylar kıyaslamasında Demirtaş'ın gerek Erdoğan'dan, gerekse İhsanoğlu'ndan daha temiz bir sicile sahip olduğu tartışmasız. Ancak Kürt hareketinin “tarihsel fırsat” söylemi adı altında ABD, AB ve AKP üçgenine çok fazla bel bağladığı; Irak'ın ABD eliyle bölündüğü ve Barzani gibi işbirlikçiler eliyle kotarılabilecek bağımsızlık hayallerine odaklanıldığı bir süreçte tüm ülkeyi değil, salt Kürt realitesinin ve özgürlük hareketinin çıkarlarını esas alacak bir siyaset tarzının günü anlamaktan uzak kalacağı açık.

Anlaşılan o ki, HDP'li dostların “Gezi ruhu”nun bu ülkenin Türkleri kadar Kürtleri ve diğer tüm unsurları için özgürlük ve eşitlik için ne büyük fırsatlar sunduğunu tekrar analiz etmesi ve hatırlaması gerekiyor.

Bu tabloda milyonlarca emekçi için, kadınlar için, gençler için, çocuklar için, emekliler için, azınlıklar için esaslı bir çözüm olmayacağı ortada. Demokrasi güçlerinin bu tabloyu değiştirmek için esaslı bir müdahalede bulunamamış olması elbette büyük bir eksiklik. Mayıs-Haziran sürecinde büyük bir yaratıcılık ve direnç gösterenlerin, aynı mahareti seçimlerde gösterememesi elbette değerlendirilmesi gereken bir sorundur. Ancak bu eksikliğimiz, önümüzdeki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde düzenin bize dayattıkları arasında seçim yapmamızı gerektirmez.

Elbette halk çaresiz değil. Kimse ölümle sıtma arasında seçim yapmak zorunda bırakılamaz. Emekçi halklarımız ufuklarının Tayyip mi, kopyaları ve payandaları mı sorusuyla sınırlanmasına razı olmayacaktır. Tarih de bunu böyle yazacak. Net olarak söylemek lazım ki: 10 Ağustos'ta dayatılan bu seçimi yapmak zorunda değiliz.

Çare var ve çare örgütlü ve birleşik mücadeleden geçiyor. Üstelik bu sefer “nasıl olacak” sorusuna da çok fazla takılmamıza gerek yok. Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nin derslerine biraz daha bakmamız ve düşünmemiz işimizi çok daha kolaylaştıracaktır.

AKP bir eliyle alıyor, diğer eliyle bırakıyor

Ergenekon'dan sonra şimdi de Balyoz ve Şike'de sil baştan

17 Aralık 2013 operasyonundan sonra hükümet ve Cemaat arasında yükselen çatışma pek çok alanda etkisini hissettiriyor. Çatışmanın en yoğun yaşandığı yargı alanında ise büyük bir iktidar savaşı devam ediyor. Bu durumun da etkisiyle, Haziran 2014'te, 4-5 yıldır ülke gündemini belirleyen önemli davalarda kritik tahliye kararları verilmeye başlandı.

Geçen aylarda Ergenekon tutuklularının tahliyesi ile başlayan süreç, Anayasa Mahkemesi'nin, adil yargılamanın ihlali ve hak ihlali gerekçesiyle verdiği yeni kararları ile daha ileri bir boyuta taşındı. Böylece Haziran ayı, son yılların tartışmalı davalarında tutuklu bulunan yüzlerce kişiye özgürlük getirdi. Anayasa Mahkemesi'nin kararına uyan Ağır Ceza Mahkemesi ilk olarak 200'ün üstünde Balyoz tutuklusunun infazını durdurma kararı verdi. Emekli ve muvazzaf askerlerin yargılandığı davada tutuklu kalmadı.

Ardından "Futbolda Şike Davası" olarak bilinen davada İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım'ın da aralarında bulunduğu bir kısım sanığın "yeniden yargılanma" ve "infazının durdurulması" taleplerini kabul etti. Böylece bu dava da sil baştan görülecek.

Bir diğer önemli gelişme de "Devrimci Karargâh Davası" olarak bilinen, sosyalistlere

komplu davasında yaşandı. O dönemde tutuklanan çok sayıda devrimcinin yanında, Cemaatle olan kavgası yüzünden davaya dahil edilen eski polis müdürü Hanefi Avcı da cezaevinden tahliye edildi.

En son özgürlük haberi ise "KCK Ana Davası"ndan geldi. 28 Haziran günü, 5 yıldır tutuklu bulunan DEP Milletvekili Hatip Dicle için mahkeme tahliye kararı verdi. Dicle ile birlikte Hüsamettin Çiçek de tahliye oldu.

Birlikte yaptılar, birlikte hesap verecekler

Ardı ardına gelen tahliyeler ağır hukuksuzlukların giderilmesi açısından haklı olarak sevinç yaratırken öte yandan AKP bir eliyle aldıklarını diğer eliyle bırakıyor yorumlarına da yol açıyor. Zira hükümet daha dün cemaatle kol kola gerçekleştirdiği komplolarla, ulusalcısından sosyalistine, Kürt hareketine kadar muhalif tüm kesimlere operasyonlar yapıp buradan siyasi kazanç elde etmeye çalışırken bugün de özgürlükçü bir görüntü vermeye çalışıyor. Bu sayede Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de farklı kesimlerden puan almayı hedefleyen hükümet, yasal alanda ise özgürlükleri garanti altına alacak somut düzenlemeler yapmaktan itinayla kaçınıyor.

Gericilikte birbirinden beter olan AKP ve Cemaat arasındaki bu kavgada demokrat, ilerici, yurtsever insanlara düşen tek söz "birlikte yaptınız, birlikte hesap vereceksiniz" demekten başka bir şey olmasa gerek.

Mahşerin ortasında

hülya kortun

Emperyalizmin üç yıldır Suriye'nin üstüne saldırdığı cehennem zebanileri, Suriye halkının ve ordusunun kahramanca direnişiyle iyice köşeye sıkışınca, emperyalistler rotayı bu kez daha zayıf halka olarak gördükleri Irak'a çevirdiler.

Irak'ta 2003'teki işgalin başından beri ulusal direnişi sürdüren Baas önderliğindeki yurtsever laik güçler zaten belirli bölgelerde önemli bir kitle desteğine sahipti. El Kaide'nin Irak kolu olarak kurulan Irak İslam Devleti örgütü ise Sünni şovenisti terörist bir politikayla emperyalizmin ekmeğine yağ sürüyor, kafası karışık politik İslamcı gençleri kendi halklarına karşı alet durumuna düşürüyordu. Üstelik, bu örgüt, emperyalizmin Suriye Baas yönetimine karşı istila savaşında da önemli bir rol üstlenmiş; Irak Şam İslam Devleti IŞİD adını alarak cinayet alanını genişletmişti.

Musul saldırısı

NATO'nun Ortadoğu'yu mezhepsel ve etnik temelde birbirleriyle savaşan küçük devletçiklere bölme planları doğrultusunda ABD, İngiltere ve Fransa'nın yanı sıra İsrail, Türkiye, Katar, Arabistan ve Ürdün tarafından desteklenen IŞİD, Irak ordusunun esrarengiz bir emirle tek bir kurşun bile atmadan çekilmesi sonucunda 10 Haziran'da Musul'a girdi. Laikleri, Şiiileri, Alevileri, Hıristiyanları katletmeye; Şii türbe ve camileri ile Hıristiyan kiliselerini havaya uçurmaya başladı.

ABD kurtarıcı pozunda

Zamanında Irak ulusal direnişine karşı ABD işgal kuvvetleri tarafından İran ve ABD uzlaşmasıyla başa getirilen, son yıllarda daha çok İran yanlısı bir çizgiye kaydığı için ABD'nin artık pek hoşlanmadığı Şii İslamcı Başbakan Maliki, zor duruma düştü. Denize düşen yılanı sarılır misali, Maliki, aslında IŞİD istilasının hazırlayıcısı olan ABD'den yardım istedi.

ABD, Irak'a 300 askerî danışman ve 270 asker gönderdi; Irak hükümeti, Amerikan askerlerine hangi suçu işlerlerse işlesinler, yargılanmama ayrıcalığını tanıdı; ABD uçakları Irak hava sahasında serbestçe keşif yapmaya başladı.

Leş kargaları üşüşüyor

IŞİD saldırısını bahane eden Barzani kuvvetleri, Kerkük'e ve tartışmalı karma bölgelere girip buraları Kürdistan toprağı ilan etti. Türkiye ile Barzani yönetiminin Bağdat'ın onayı olmadan uluslararası piyasaya sürdüğü petrol, İsrail'e satıldı. Barzani, artık çöken Irak'ın sorunlarıyla uğraşmayacaklarını ve birkaç ay içinde bağımsızlık için referandum yapacaklarını duyurdu.

AKP sözcüsü Hüseyin Çelik, Irak'ın dağılması durumunda Kürdistan'ı tanıyacaklarını ilan etti. İsrail Dışişleri Bakanı Avigdor Liberman ile İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu Kürdistan'ı derhâl tanımaya hazır olduklarını bildirdi. IŞİD, Irak ve Suriye'de işgal ettiği topraklarda İslam Devleti'ni kurduğunu ve lideri Ebubekir Bağdadi'yi halifelige getirdiğini açıkladı.

Sonuna kadar parçalama

Bir anda Irak'ın mezhepsel ve etnik olarak Sünni, Şii ve Kürt devletçiklerine bölünmesi; aynı sürecin Suriye'de Sünni, Alevi, Kürt, Dürzi devletçiklerinin kurulmasıyla derinleştirilmesi; Lübnan'ın Hıristiyan, Sünni, Şii, Dürzi devletçiklerine ayrılması; Filistin'in İsrail tarafından tamamıyla yutulması; Türkiye, İran ve Suudi Arabistan'ın bölgesel bir savaşa çekilerek bütün Ortadoğu halklarının yüz yıl sürecek bir kan davasına itilmesi güncel bir olasılık olarak ortaya çıktı.

Sinsi planlar

Üstelik, bölge halkları anlamsız bir savaş içinde birbirlerini tüketirken bu kanlı planın daha da derinleştirilmesi için yeni adımlar atılıyor. Çeşitli Kaideci ve İhvacı güçler sivil halka cehennemî yasatırken, şimdiden birbirleriyle de savaşıyor. Kürt halkının KDP, KYB, Goran, Ensar el-Sünne, PKK, PYD, Hüda-Par güçleri olarak; Baas güçlerinin Suriye ve Irak kolları olarak birbirleriyle savaştırılması için ortam kızıdırılıyor.

Anlaşıyor ki, emperyalizm ve siyonizm, dışlerine göre ufaltılmış devletçiklerin kurulmasıyla yetinmeyecek; köleleştirilmiş kitlelerin sömürücü ve zalim efendilerine sonsuza dek muhtaç duruma düşürülmesi için her şeyi yapacak. Cehennem zebanilerini hem koçbaşı, hem bahane olarak kullanan emperyalizm ve işbirlikçileri "kurtarıcı" sıfatını da kimseye bırakmayacak.

Direnme hakkı

Ortadoğu'da mahşerin kapılarını daha şimdiden ardına kadar açan emperyalist egemenlere ve işbirlikçilerine karşı koymanın tek yolu var. Antiemperyalizmden ve laiklikten asla vazgeçmemek; eşitliği, sosyal adaleti ve özgürlüğü samimiyetle benimsemek; kendi geleceğini komşu halkların felaketinde görmemek; emperyalist efendilerin ayartmalarına asla kapılmamak; direnme hakkını kullanmak.

Emperyalizmin azgınlığı sınırlanmıyor. Fakat işçi sınıfı, şehir ve köy emekçileri, ezilen halklar birleşmeyi başarırlarsa, bu mahşerden kurtulmak mümkün.

Lice'de dökülen kardeş kanıdır

AKP'nin çözüm süreci kan ve göz yaşını durdurmuyor. Bunun en son örneği Lice'de yaşandı. Diyarbakır'ın Lice ilçesinde kalekol inşaatını protesto eden yüzlerce kişiye ateş açılması sonucu üç Kürt yurttaş hayatını kaybetti. Aralarında çocukların da bulunduğu çok sayıda kişi yaralandı.

Mayıs ayından başlayarak artan, Haziran'ın ilk günlerinde iyice kitleselleşen eylemler, önce ana akım medyanın gündemine taşındı. Özellikle yandaş basın eliyle adeta katliama giden yolun taşları önceden döşendi. Bu süreçte şoven ve ırkçı yazılara yer veren bir kısım basın yayın organı bölgedeki "başı bozuk" görüntüye son verilmesi için hükümeti adeta göreve çağırdı.

Yaratılan algı operasyonunun da etkisiyle Lice'de yol kesip eylem yaptıkları gerekçesiyle 7 Haziran günü askerler tarafından halkın üzerine çapraz ateş açıldı ve sonucunda korkunç manzaralar ortaya çıktı. Saldırının duyulması üzerine sadece Doğu'da değil, Batı'da da, vahşete öfke yükseldi. Gezi'de de örneklerini gördüğümüz Türk-Kürt kardeşliği ruhu yeniden canlandı ve başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere yurdun büyük bölümünde saldırıları kınayan kitlesel eylemler gerçekleştirildi.

Kardeşlik ve direniş mesajları sosyal medyada

Lice katliamı sosyal medyada da kısa sürede yankı buldu. Barış sloganlarıyla dolan sokaklar kadar, sosyal mecralar da atılan sayısız mesajla doldu. Mesajlarda AKP'nin ikiyüzlü barışseverliği kınanırken dayanışma ve direniş ön plandaydı. Özellikle #LicedeKatliamVar etiketi (hashtag) ile

açılan hesaba kısa sürede binlerce mesaj geldi.

İşte o mesajlardan bazıları:

@hapafazazat: "Ya Kürdü, Türkü ile tüm halklar faşizme karşı direnecek, ya sokak ortasında, madende, doğuda, batıda ölmeye devam edeceğiz." #LicedeKatliamVar

@lucasluc10: "Kendi halkını öldüren bir devletin, kendi çocuklarını öldüren bir babadan ne farkı var. Yeter artık kimseyi katletmeyin." #LicedeKatliamVar

@civilvvars: "Ezbere konuşmadan, başınızı çevirmeden, "terörist" demeden önce biraz anlamaya çalışın artık devlet barış zamanı bile niye karakol yapıyor." #LicedeKatliamVar

@noseraxfor: "İstanbul'un göbeğinde üzerimize ateş yağıyordu da analarımız televizyonda penguen görüyordu. Hatırladın mı kardeşim?" #LicedeKatliamVar

@civilvvars: "Çünkü Kürt halkının hafızasında karakol/kalekol demek devletin gözaltında kaybettiği, işkence yaptığı, tecavüz ettiği insanlar demek." #LicedeKatliamVar

@civilvvars: "Kadınlar Lice'de en önde direniyor çünkü 90'larda o karakollarda ya tecavüze uğradılar, ya da yakınlarına yapılan işkence dinletildi onlara." #LicedeKatliamVar

@alihydr: "AKP hükümeti emir veriyor masum insanlar ölüyor kendi içimizde ayrıldıkça cinayetler devam ediyor hepimiz insanız insan." #LicedeKatliamVar

@furkn_1453 "Öldürmeye gelince siz öldürmeyi çok iyi bilirsiniz." -Recep Tayyip Erdoğan, Davos 29 Ocak 2009" #LicedeKatliamVar"

Savaş yangını

Emperyalizmin saldırılarını püskürtmek yetmiyor; kolunu kanadını kırmak gerekiyor. En yüksek kâr ve mutlak iktidar hırsıyla hareket eden tekelleri ve bankalar ile yayılcı devletler koalisyonunu insanlığa zarar veremez hâle getirmenin başka yolu yok. Ortadan kaldıramadığımız emperyalizm, suç üstüne suç işlemeye devam ediyor. Başta Suriye ve Irak olmak üzere Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yapılanların haddi hesabı yok. Yerel savaşlar gözlerimizin önünde adım adım genişletiliyor; savaş yangını gittikçe büyüyor.

ABD, AB ve Japonya'dan oluşan üçlü blok ile vekillerinin dünyanın diğer bölgelerinde bu yangını daha da büyütme için şu günlerde neler yaptıklarına bir bakalım.

Rusya'ya kuşatma

Avrupa Birliği; Ukrayna, Moldova ve Gürcistan'la bu ülkeleri ekonomik sömürge durumuna düşürecek anlaşmalar imzaladı. Amerika'nın teşvikiyle yapılan bu anlaşmalar, ABD ve Avrupa Birliği'nin Rusya'yı kuşatma siyasetine inatla devam edeceğini ortaya koyuyor.

Anlaşmalar imzalanır imzalanmaz, Ukrayna Cumhurbaşkanı Poroşenko, ordusunu Doğu Ukrayna'daki antifaşist halk güçlerinin üzerine sürdü. Sivil halkı ağır kayıplara uğratan saldırı sürüyor. Üstüne üstlük, 4 Temmuz 2014 günü ABD donanması, Fransa, İtalya, Türkiye, Bulgaristan ve Yunanistan savaş gemilerinin de katılımıyla Karadeniz'de Rusya'ya gözdağı vermeye amaçlayan bir tatbikat başlattı.

Rusya'yı kuşatma politikası, emperyalizmin kapitalizmi benimseyen ülkeleri bile asla eşit ve bağımsız olarak görmek istemediğini, onları sömürgeleştirmekten hiç vazgeçmeyeceğini bir kez daha kanıtıyor.

Çin, Kore ve

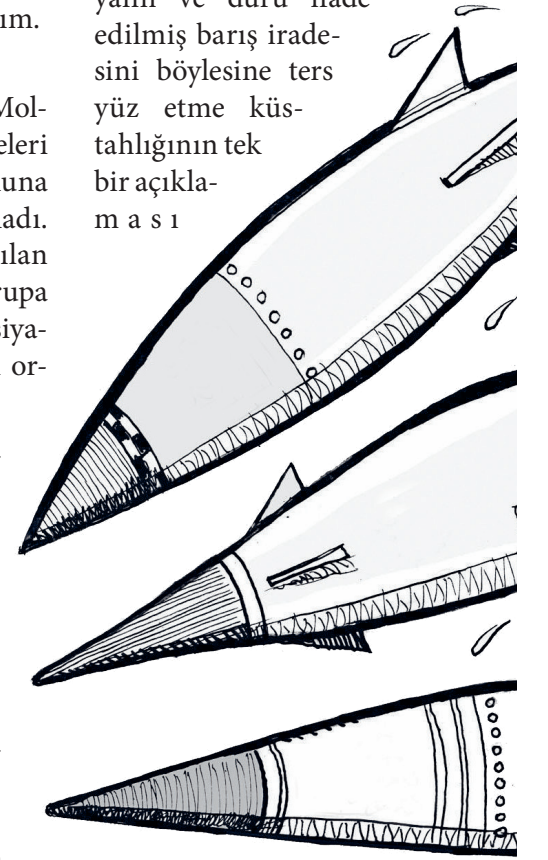
Asya halklarına gözdağı

Japonya'da ise, kapitalist tekellerin militarist sözcüsü sağcı Şinzo Abe hükümeti, Japonya anayasasının savaşı reddeden 9. maddesini, yine ABD'nin teşvikiyle, uzun süredir değiştirmeye çalışıyordu. Hükümet, hazırladığı tasarımı halkın ve barışsever partilerin kararlı muhalefeti nedeniyle parlamentodan geçiremeyeceğini anlayınca, 30 Haziran'da, hukuk dışı bir kararname hazırladı. 1 Temmuz'da yürürlüğe giren kararnameye göre, hükümet 9. maddeyi, "Japonya'nın saldırıya uğrayan müttefiklerin yardımına koşma amacıyla ko-

lektif öz savunma ve askerî güç kullanma hakkı vardır" şeklinde yeniden yorumlayacak.

Oysa 9. madde böyle bir yoruma asla izin vermeyecek kadar açık: "Adalet ve düzen esaslarına dayalı uluslararası barışı samimiyetle arzulayan Japonya halkı, savaşı ulusun egemenlik hakkı olarak görmeyi, kuvvet kullanma tehdidini veya kuvvet kullanmayı uluslararası anlaşmazlıkları çözme yolu olarak tanımayı ebediyen reddeder. Bu amaca ulaşmak için, kara, deniz ve hava kuvvetleri ile diğer savaş imkânları asla bulunurulamayacaktır. Devletin savaşma hakkı tanınmayacaktır."

Japonya halkının bu kadar yalın ve duru ifade edilmiş barış iradesini böylesine ters yüz etme küstahlığının tek bir açıklaması

olabilir: 20. yüzyılın başından İkinci Dünya savaşı sonuna kadar sömürgeci savaşlarla insanlığa ve kendi halklarına en ağır zararları veren Japonya tekelleri, tıpkı ABD ve Avrupa Birliği egemenleri gibi, dünya halklarına karşı emperyalizmin topyekün savaşında yeniden doğrudan doğruya saf tutmaya hazırlanıyorlar. Namlunun ucunda ise Çin, Kore ve diğer Asya halkları var.

En büyük tehlike

Dünya dolar milyarderleri şebekesinin vurucu gücünü oluşturan emperyalist savaş bloku, hiç arıvermediği yerel savaşları bir kez daha genel savaşa dönüştürmek için yanıp tutuşuyor. Dünya halklarını bu büyük tehlikeye karşı uyarmak, barış iradesini güçlendirmek, emperyalist saldırılara karşı direniş yükseltmek gerekiyor. Geç kalmak, bütün insanlık için felaket olacaktır. Aydınlanma ve örgütlenme çalışmalarını hızlandırmanın tam zamanı.

Emperyalist-kapitalist çetelerin desteklediği ve Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren Irak Şam İslam Devleti İŞİD (şimdilerde adını İslam Devleti İD olarak değiştirdi) adlı gerici faşist çete, Irak ve Suriye topraklarında etkinliğini sürdürmeye devam ediyor.

Emperyalizmin "ılımlı İslam" projesinin çocuğu olan ve bölge insanını Ortaçağ karanlığına sürükleyen çete, Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmeye devam ediyor. İD'in emperyalist blokun vekâleten savaşını yürüten Pakistan, Türkiye, Katar, Arabistan ve Ürdün gibi ülkelerle yakın ilişkisi olduğuna dair sayısız bilgi ve belge bulunuyor.

Bugünlerde halifelik ilan ederek İspanya'ya sefer düzenlemek gibi saldırgan ve uçuk kaçık fikirlerini de ortaya seren İD, Suriye'de petrol zengini Rakka ve Irak sınırına yakın Deyr Ez-Zor kentlerini kontrolü altında

t u t u -
yor. Irak'ta ise Anbar eyaletindeki Felluce ve Ramadi'de etkin olan eli kanlı çete, son olarak da Musul'u kontrolü altına aldı.

Emperyalizm ise geçmişte olduğu gibi bugün de İD çeteleri konusunda iki yüzlü tutumunu sürdürüyor. Bir taraftan bu çeteleri besleyen, eğiten ve halkın üzerine salan emperyalizm, diğer taraftan bu çeteler kendi kontrolünden çıktığında ya da artık bu çetelerin işlevleri tamamlandığında onları bir terör örgütü ilan ediyor ve bölgeye saldırmak için bir gerekçe olarak kullanıyor. İşte bugün Irak'ta olan bitene bu pencereden bakmak gerekir.

Irak'ta ve Suriye'de emperyalizme ve tarihin en kanlı saldırılarını gerçekleştiren mezhepçi-faşist İD çetelerine teslim olmayan ilerici, devrimci, yurtsever bütün güçler tarihin çarkını geri döndürmeye çalışan bu cehennem zebanilerine karşı var güçleriyle mücadele ediyor. Ortadoğu halkı daha önce de mezhep ve ayrımcılık politikaları ile bölgeye saldıran ve bölgesel bir savaşın fitilini ateşlemeye çalışan emperyalizmin oyunlarını boşa çıkarmıştı. Halklar bu sefer de emperyalizmin ve yordakçılarının saldırılarını boşa çıkaracaktır.

Yeni Sivas'lara geçit vermeyelim!

Ülkemiz tarihinde gerici eliyle düzenlenen sayısız provokasyon ve katliam var. Kanlı pazar, Çorum, Maraş...

Ancak bu karanlık eylemler arasında Sivas Katliamı'nın özel bir yeri var: Gerek oluş biçimiyle, gerek faillerinin neredeyse isim isim bilinmesine rağmen yıllardır doğru düzgün yargılanmaması ve hatta korunmasıyla.

2 Temmuz 1993 günü gerici, faşist güçlerin organize saldırısıyla onlarca aydınımızın, yurttaşımızın yakıldığı Sivas Katliamı'nın yaraları bugün de sarılmış değil. Daha da kötüsü AKP'nin Alevi, Sünni ayrımına dayanan mezhepçi politikalarıyla yeni Sivaslar'ın yolu döşeniyor. Bu dönemde tüm demokrasi güçlerinin ve yurttaşların oluşabilecek bu yeni provokasyonlara karşı uyanık olması ve geçit vermemesi son derece önem taşıyor.

İsrail yine saldırıyor

Bütün dünyanın gözleri önünde Filistin'de yine bir bildik senaryo sahneye koyan İsrail büyük bir saldırıya hazırlanıyor. Saldırı, Hamas ve Filistin Kurtuluş Örgütü FKÖ'nün uzlaşarak bir ulusal hükümet kurma kararının hemen ardından geliyor.

Provokasyon, üç yerleşimci gencin kaçırılması ile başladı. Yerleşimcilerin bulunması için harekete geçen siyonist güçler milletvekilleri de dahil olmak üzere birçok kişiye yönelik operasyonlar düzenledi. İsrail sürekli olarak yerleşimcilerin kaçırılmasından Hamas'ı sorumlu tutan açıklamalar yaparken Hamas olayı üstlenmeyerek İsrail'in tehditlerinden çekinmediklerini açıkladı.

Savaş hazırlıkları

Bu sırada El Halil şehri yakınlarında kayıp üç gencin cansız bedenlerine ulaşıldı. İsrail kamuoyunda olay büyük tepkiyle karşılandı. Devlet ve hükümet yetkililerinin katıldığı cenaze töreninde intikam yeminleri edildi,

şovenizm ve militarizm körüklen-di. Sıradan İsraililer yeni bir saldırı dalgası için uygun bir ruh hâline sokulmaya çalışıldı. Hatta bir Filistinli genç şovenist Yahudiler tarafından kaçırılıp ABD'deki ırkçı beyazların örgütü Ku Klux Klan'ı andıran yöntemle yakılarak öldürüldü.

Saldırı başlıyor

İsrail ordusu üç yerleşimci gencin cenaze töreninin ardından Gazze'de

daha önce belirledikleri onlarca hedefe hava saldırısı başlattı. Buna karşılık olarak da Gazze'den İsrail'e roketle karşılık verildi. İsrail ordusu ise atılan roketleri bahane ederek yeni saldırılar gerçekleştirmeye başladı. Sonuç olarak da 7 Temmuz itibarıyla yeni bir saldırı dalgasını başlattığını duyurdu. Saldırının karadan da yürütüleceğini açıklayan siyonist ordu sözcüleri yedek askerlerin de göreve çağırıldığını kaydetti.

Amaç ulusal birliği bozmak

Filistinliler ne zaman uzlaşmaya varıp Gazze ve Batı Şeria'yı ortak bir şekilde temsil edecek bir ulusal hükümet kursa hemen ardından İsrail'in cezalandırma hamleleri geliyor. Bu sefer de öyle oldu. FKÖ'nün en büyük örgütü olan El Fetih ile Hamas anlaşarak ulusal birlik hükümetini kurduklarını açıkladılar. Hatta Hamas lideri Halid Meşal, yaptığı açıklamada Suriye'nin Filistin davasına yaptığı katkıları unutmayacaklarını söyleyerek Beşar Esad'a destek verdi. Oysa Suriye'ye yönelik başlatılan emperyalist saldırı sırasında İsrail ve ABD tarafında yer almıştı.

Filistinliler ise ulusal birliklerini hedef alan İsrail saldırısına karşı direniş için kararlı görünüyor. Burada kilit rol şimdiye kadar mücadeleci bir çizgiden uzak duran El Fetih yöneticilerinde. Uzlaşmacı çizginin değişmesi Filistin halkı için yeni umutlar yaratabilir.

Halk düşmanı Tayyip, Şişecam grevini yasakladı

Tayyip Erdoğan'ın başında olduğu hükümet, haklarını almak için mücadele eden Şişecam işçisinin grevini "milli güvenliği ve genel sağlığı bozucu nitelikte" olduğu gerekçesiyle erteleyerek fiilen yasakladı.

AKP daha önce de cam işçilerinin grevlerini 2003 yılında erteleme adı altında yasaklayarak işçi düşmanı, halk düşmanı yüzünü açıkça ortaya koymuştu. Grevin yasaklanması AKP'nin ve Erdoğan'ın yalnızca zenginlerin, patronların çıkarını koruma peşinde koştuğunu, esas olarak bir avuç kapitalistin desteğini önemsedini gösteriyor.

Şişecam işçisi neden grev dedi?

Şişecam işçisi ortalama olarak net 1566 liraya çalışıyor. İşçilerin çok önemli bir kesimi ise asgari ücretle, yani net 846 liraya çalışıyor. Bununla birlikte fazla işçi sirkülasyonu olduğundan dolayı, aynı işi yapan işçiler arasında üç kata varabilen maaş farkları oluşmuş. Bu arada Türk-İş'in açıkladığı açlık sınırının aylık 1099,17 lira; yoksulluk sınırının ise aylık 3580,35 lira olduğunu da hatırlatalım.

Ayrıca Kristal-İş sendikası yaptığı açıklamayla son dönemlerde toplu sözleşmelerde sağlanan artışlara rağmen işçilerin alım gücünün yüzde 23'ü aşan oranlarda azaldığını da belirtiyor.

Buradan hareketle toplu pazarlıklarda doğal olarak insanca yaşamaya yetecek bir ücret artışı ile eşit işe, eşit ücret ilkesi gereği en

az maaş alan işçilerin maaşlarında ilave düzeltmeler talep edildi. Ancak bu maddelerde bir anlaşma sağlanamadığı gibi işçilerin kazanılmış haklarını garanti altına alan iki idari maddede de uzlaşma sağlanamadı. Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında sendika yönetimine ve işçilere sık sık tehditler yapıldı. Olası bir grevin hükümet tarafından ertelenebileceği, yani fiilen yasaklanacağı söylendi.

Sonuç olarak hükümetin açık desteğini arkasına alan İş Bankası'nın sahibi olduğu Şişecam yönetimi ile Kristal-İş Sendikası arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi TİS görüşmeleri patron tarafının uzlaşmaz tutumu yüzünden tıkanmış. Bunun üzerine 10 fabrikada toplam 5800 işçi için en doğal ve temel hakları olan greve gitmek dışında bir yol kalmadı. Şişecam işçisi 20 Haziran 2014 tarihinde bütün iş yerlerinde greve çıktı.

Hükümet patron el ele

Birlik ve dayanışma ruhuyla örgütlü davranmanın önemini bilen cam işçisi tarihine de uygun olarak etkili bir grev sürecini başlattı.

Greve karşılık yönetim öncelikle yasadışı yollara başvurarak grevdeki iş yerlerinden kamyonlara mal yüklemesi yaptı. Göz göre göre hukuku ayaklar altına alan patrona esas destek ise Hükümet'ten geldi. AKP hükümeti grevi, 27 Haziran 2014 tarihinde yani grevin sekizinci gününden itibaren geçerli olmak üzere "milli güvenliği ve genel

sağlığı" bozucu nitelikte olduğunu ileri sürerek 30 gün süreyle erteledi. Böylece fiilen cam grevinin yapılmasını önleyerek sendikanın elini zayıflatacak, Şişecam patronunun elini güçlendirecek bir müdahalede bulundu.

Cama şekil verenler mücadeleyi sürdürüyor

Hükümetin bu hukuk dışı müdahalesine karşılık olarak Kristal-İş üyeleri hemen protesto eylemlerine başladı. Sendika bir yandan da hukuksuz grev erteleme kararının yürütmesinin durdurulması için Danıştay'a başvurdu. Süreç devam ederken Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yeni bir arabulucu atayarak tarafları görüşmeye çağırdı. Taraflar 7 Temmuz 2014 günü bakanlıkta bir araya gelecek.

Cam işçisinin grevleri daha önce de ertelenmiş ve hükümetin kararları yargı tarafından bozul-

muştu. Eğer Türkiye'de az biraz hukuk kaldıysa Danıştay'ın bu haksız uygulamaya da son vererek grevin önünü açması gerekir. Tabii bu kadar AKP kontrolü altına alınmış bir yargı sisteminden nasıl bir sonuç çıkacak göreceğiz.

Sınıf mücadeleleri tarihi mahkemelerin ancak toplumsal muhalefet yükselirse işçiler lehine karar verdiğini gösteriyor. AKP'nin yargıyı kuşatması karşısında cam işçilerinin sokakları ve iş yerlerini kuşatmak dışında başka bir yolu kalmıyor.

Cam işçilerinin tarihi bu kuşatmayı yarabilecek güç ve bilinçte olduklarının kanıtlarıyla; yönetme meşruiyetini yitiren AKP'nin tarihi ise katillikle, hırsızlıkla, işçi düşmanlığı ile dolu. Cam işçilerinden bütün bir işçi sınıfının yüzünü güldüren bir zafer gelmesi için haydi dayanışmaya.

Taşerona karşı emekçinin öfkesi artıyor

Mayıs ayında Soma'da en az 301 işçinin yaşamını yitirmesinin ardından modern kölelik sistemi olan taşeron çalışmaya karşı tüm yurttaki tepki artıyor.

Haziran ayı içerisinde Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yapılan pek çok eylemde, taşeron çalışmanın yasaklanması talebi ön plana geçerken en gür ses, kuşkusuz facianın yaşandığı Soma'dan geldi.

Soma'da 22 Haziran 2014 Pazar günü "İşçi cina-yetlerine, özelleştirmeye, talana ve soyguna karşı kamulaştırma!" başlığıyla büyük bir miting düzenlendi. Binlerce emekçinin katıldığı mitingde özelleştirmelere, taşeron sistemine ve işçi katliamlarına öfke vardı.

Taşeron çalışma yasaklansın!

Somalı madencilerin ve ailelerinin ağırlıkta olduğu mitingde hükü-

mete de ağır eleştiriler vardı. Yapılan konuşmalarda, katliamdan sonra bile patronların yanında yer

alan, yetinmeyip bir de yurttaşını sokak ortasında tekmeleyen AKP'ye, artık emekçilerin kanmayacağı vurgulandı.

İşçiler yürüyüş boyunca "Taşerona hayır", "Her yer Soma, her yer direniş", "Madencinin ateşi AKP'yi yakacak" ve "Birleşe birleşe kazanacağız" sloganlarını attı.

Yürüyüş kolu Madenci Heykeli'ne geldiğinde, işçiler sarı sendikaya tepkilerini güçlü sloganlarla dile getirdi.

Mitingin ardından binlerce emekçi AKP ilçe binasına yürüdü, burada da protestolarına bir süre daha devam eden işçiler, AKP önüne madenci bareti bıraktı.

15 - 16 Haziran!

Genel grev, genel direniş!

İŞÇİLERİ ÖNLEMELİK İÇİN KÖPRÜ AÇILDI

15-16 Haziran 1970 Genel Direnişi, Türkiye işçi sınıfının, örgütlü bir güç olduğunda kendisine dayatılan kölelik zincirlerini kırıp atabileceğini göstermesi bakımından tarihe geçmişti.

Bu direnişin yankıları öylesine büyük oldu ki, ülkenin daha sonra gelen bütün toplumsal özgürlük hareketlerini şu ya da bu oranda etkisi altına aldı.

Ülkenin 12 Mart Faşizmi'nden çıkmasını ve işçi sınıfının bütün bir 70'li yıllar boyunca görkemli bir atılımı yapmasını sağlayan işçi ve emekçilerin en temel hatıraları bu direniş oldu.

Burjuvazinin saldırısı

1960'lı yıllar Türkiye'nin sanayileşmeye başladığı ve köyden kente göç ile birlikte işçi sınıfının sayısının hızla arttığı yıllar oldu. Bu aynı zamanda işçi sınıfı hareketinin de gelişmeye başlamasına yol açtı. O tarihlere kadar işçi sınıfı hareketi Türk-İş içerisine hapsedilmişti. Türk-İş tam bir sarı sendikacılık çizgisi izleyerek sürekli patronlar ve devlet lehine tutum alıyordu. Buna karşın bir grup sendikacı Türk-İş'ten ayrılarak Kemal Türklerin Kurucu Genel Başkanlığında 13 Şubat 1967'de Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'i kurdular.

Mücadeleci bir hat izleyen DİSK'in kuruluşu işçi sınıfı tarafından olumlu karşılandı. Bu olumlu hava DİSK'in üye sayısının hızla artmasına ve işçi sınıfı lehine bir sürü kazanımın hayata geçmesine yol açıyordu. İşçi sınıfının ekonomik ve sosyal hakları geliyordu.

Bu gidişata sessiz kalmayan burjuvazi meclisi harekete geçirerek DİSK'in kapatılmasına yol açacak olan bir yasa çıkarılmasını sağladı. Yasa gündeme gelir gelmez harekete geçen DİSK hem tabanını yasaya karşı örgütlemeye başladı hem de yasaya ilgili olarak parlamento dahil olmak üzere çeşitli alanlarda uyarılarda bulundu. Yasa çıkarsa genel grev çağrısı yapacağını belirtti.

"Davetleri kabulümüzdür"

DİSK'in bütün uyarılarına rağmen yasanın çıkartılması üzerine DİSK 14 Haziran günü henüz inşaat halinde olan genel merkez binasında temsilciler toplantısı yaparak durum değerlendirmesi yaptı. Bütün temsilcilerin genel grev çağrısında bulunması üzerine en son Kemal Türkler "Burjuvazi kavgaya davet etti bizi. Davetleri kabulümüzdür." dizeleriyle genel grev kararını duyurdu.

Çağrının etkisi büyük oldu. Uzun zamandır işçi mahallelerinde ev ev, fabrika fabrika yapılan çalışmalar sonuç verdi. 15 Haziran 1970'de başlayan Greve Türk-İş üyesi iş yerlerindeki işçiler dahi katıldı. İstanbul'dan İzmit'e kadar yüz bin işçi aynı anda sokaklara meydanlara aktı. Paniğe kapılan burjuvazi ve onun aleti olan hükümet sıkıyönetim ilan ederek direnişi kontrol altına almaya çalıştı. Olaylar ikinci gün de sürdü ve çaresiz kalan egemenler işçilerin yasaların geri çekilmesi talebini kabul ederek büyük bir geri adım attı. Direniş sırasında üç işçi hayatını kaybetti.

Zaferin sonuçları

İşçi sınıfının zaferinin çok yönlü sonuçları oldu. Ama en önemlisi işçi sınıfının Türkiye halklarının toplumsal kurtuluş mücadelesine fiilen önderlik edebilecek sayıda ve güçte olduğuydu. O yıllarda yükselen üniversite gençliğinin hareketi

ve işçi sınıfının dizginlenemez atağının birleşmesinden çekinen burjuvazi 12 Mart muhtırasıyla orduyu halkın üstüne sürebilmeyi başarak faşizmi devreye soktu. Ama bu karanlığı yırtıp atan ve 70'li yılları büyük bir işçi atılımıyla donatan kadrolar, işçiler, emekçiler hep 15-16 Haziran Genel Direnişini kendilerine temel aldılar.

Bugün

15-16 Haziran Genel Direnişi bugün de işçi sınıfının ve emekçi halkın kurtuluş mücadelesine ışık tutuyor. İşçilerin, emekçilerin örgütlü bir güç olarak devreye girdiğinde neleri değiştirebileceğini gözler önüne seriyor. İşçi sınıfının en eski ve en yaygın örgütleri olan sendikaların nasıl kilit bir rol oynayabileceğini, sendikalarda ilericilerin, sosyalistlerin etkili olmasının nasıl olumlu sonuçlara yol açabileceğini anlatıyor.

Tarihin ilginç bir tesadüfü olarak 15 Haziran, Türkiye işçi ve emekçi halkının en büyük genel direnişi olan Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk direnişi açısından da önemli bir güne denk geldi. 15 Haziran Gezi Parkı'nda Yeni Türkiye'nin tohumlarını atan yüz binlere çocuk çocuk demeden saldıran AKP Muhafız birliklerinin parkı boşaltarak halktan geri aldığı gün, aynı zamanda.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkımız, onun davasına gönül verenler, 15-16 Haziran'ın dersleriyle yeni 15 Haziran'ı yorumlamak, eksiklerini gidererek zalime karşı direnme hakkını kullanacak güce ve anlayışa sahip olduğunu gösterecektir.

İşçi, memur, kadrolu ayrımı yapmadan mücadeleyi ortaklaştırmalıyız

Şener Ataş

Esra Mungan

yenidünya halk gazetesi olarak, Taşeron Denetleme Komisyonu üyeleri Esra Mungan ve Şener Ataş ile konuştuk.

yenidünya: Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

Esra Mungan: 2002'den beri Psikoloji bölümünde akademisyen olarak çalışıyorum.

Bizler çeşitli yerlerde, çeşitli meslelerde birkaç akademisyen olarak mücadeleler yürüttük, tabii bunlar daha geniş yelpazedeydi. Bunun dışında Eğitim Sen'de de çalışmalar yürütüyoruz.

Yaklaşık iki yıla yakın süredir de Taşeron Denetleme Komisyonu TADEK olarak çalışıyoruz. Eğitim Sen'de çalışan arkadaşlardan bize taşeron çalıştırılma ve işçilerin hak kayıpları ile ilgili bir rapor geldi. Bu rapor daha önceden üniversite yönetimine de sunulmuş ama cevap alınamamıştı. Daha sonra komisyon kuralım dedik ve Eğitim Sen'den arkadaşlar, okulda sesi çıkan ve bu işlerin peşinde koşanlarla buluşarak komisyonu kurduk ve böylece sürecimiz başladı.

“İşe başlamamdan kısa bir süre sonra ‘Artık sizi vakıf altında çalıştıramıyacağız. Sizi üniversite dışındaki farklı bir firma aracılığıyla çalışıyor göstereceğiz’ dedi. O zamandan beri her yıl başında işe tekrardan alınıyoruz.”

Şener Ataş: 2005 sonunda Boğaziçi Üniversitesi Bilgi İşlem Merkezi'nde işe başladım. İlk girdiğim zamanlarda hangi kadro üzerinden alındığıma dikkat etmemiştim. İşe girmiş olmak daha önemli bir kriter olduğu için memur musunuz, taşeron musunuz veya hangi firma adına çalışıyorsunuz çok

da önemli olmuyor. İşe başlamamdan kısa bir süre sonra o zamanki müdürümüz “Artık sizi vakıf altında çalıştıramıyacağız, vakıfların yönetmeliğinde önemli değişiklikler oldu. Mecburen sizi üniversite dışındaki farklı bir firma aracılığıyla çalışıyor göstereceğiz” dedi. O zamandan beri her yıl başında işe tekrardan alınıyoruz.

“Bu komisyonun bütünlüğü akademik personelden, yetkili sendika Eğitim Sen'den, danışman olarak da taşeron çalışan arkadaşımızdan oluşuyor.”

yenidünya: İlk önce TADEK'in, çok özgün bir çalışma olduğunu söylemek istiyoruz. Kısaca bize yapısından ve kurulma sürecinden bahsedebilir misiniz?

Esra Mungan: Bir komisyon öngörüsünde bulunalım, içinde sendikadan üyeler, akademisyenler ve taşeron işçiler olsun dedik. Akademisyenlerin önemi biraz da yönetime daha kolay bir baskı olması içindi. Komisyon için isimler belirlendi ve dilekçeyle rektörlüğe verildi, önce red cevabı geldi. Daha sonra Rektörlük bizi çağırdı ve önceden Komisyon'un neden reddedildiği anlatıldı. Danışma kurulu olur dendi ve biz tekrar dilekçe verdik ve daha sonra danışma kurulu olarak kuruldu. 2012 Nisan ayında resmen komisyonu kurmuş olduk.

yenidünya: Eğitim Sen ile bağlantılı ortak çalışma yürütüyor musunuz?

Esra Mungan: Şimdi bu komisyonun insan bütünlüğü akademik personelden, yetkili sendikadan yani Eğitim Sen, danışman olarak

da taşeron çalışan arkadaşımızdan oluşuyor. Eski dönemde Eğitim Sen taşeron çalışanlar ile ilgilenmiyor bilgisi geliyordu. Ama 2008-2009'da gelen raporla Eğitim Sen'in gerçek anlamda perspektif değiştiğini gördük. Özellikle komisyonun kurulmasında bize yol gösterdi. Zaten komisyon içindeydiler. Eğitim Sen'li olup da komisyon içinde olmayan çok arkadaştan da destek aldık.

Şener Ataş: Eğitim Sen komisyonunun alt yapısının, zemininin oluşmasını, ilişkilerin doğmasını ve işçilerle ilgili bilgilerin bir havuzda toplanmasını sağladı. Eğitim Sen çocuğu yürümeye teşvik eder gibi “Hadi yürüyün” dedi, komisyonun oluşmasını sağladı.

yenidünya: Taşeron çalışma aslında uzun zamandır ülkemizde bir problem. Ama Soma'daki faciadan sonra taşeron çalışma biçiminin getirdiği sıkıntılar tekrar gözler önüne serildi. Taşeron çalışanların üniversitede en sık karşılaştığınız problemleri nelerdir?

Esra Mungan: Boğaziçi Üniversitesinde taşeron hizmet alımı 2006'da başlıyor. İlk önce 60 kişi ve her sene bu sayı artmaya başlamış. Önce biz de farkında değildik. Sonra bunun bir devlet politikası olarak yaygınlaştırılmaya çalışıldığını gördük. Taşeron işçiler asgari ücretle yaşamak zorundalar ve bunlar gazetelerde çok az yazılıyor, çiziliyor. Hak ihlalleri had safhada. Bizde de durum tıpa tıp aynı. Bu durum herhangi bir yerde çalışan taşeron işçi için aynı. Hak ihlallerine değinecek olursak; maaşların ödenmemesi, geç ödenmesi, boş kağıda imza at-

tırılması, işçilerin sözleşmelerini okumadan imzalamak zorunda bırakılması ve kopyasının kendilerine verilmemesi, iş kanununa uymayarak, kurallara uymadan işten çıkarılması, izinlerin düzgün bir şekilde kullanılmaması gibi. Komisyonu kurarken ve bilgi toplarken çok ilginç şeylerle karşılaştık. Taşeron işçinin hiçbir hakkı yokmuş gibi gösteriliyor. Taşeron işçi hiçbir hakkının olmadığına inandırılıyor, böyle bir algı yaratılıyor. Taşeron firmalar da bunun gayet farkında ve işine geldiği gibi davranıyor. Halbuki mahkemeler taşeron işçiyi de iş kanununa göre diğer işçilerle aynı pozisyonda ele alıyor. Bunlar emsal olabiliyor. Bunları bizimle çalışan avukat arkadaşlardan edindiğimiz bilgilerle gördük. İş Kanununa göre taşeron işçi, diğer işçilerle aynı haklara sahip. Taşeron işçiler kıdem, ihbar tazminatı gibi diğer haklara sahipler.

“Komisyonu kurarken ve bilgi toplarken çok ilginç şeylerle karşılaştık. Taşeron işçinin hiçbir hakkı yokmuş gibi gösteriliyor. Taşeron işçi hiçbir hakkının olmadığına inandırılıyor. Taşeron firmalar da bunun gayet farkında ve işine geldiği gibi davranıyor. Halbuki mahkemeler taşeron işçiyi de iş kanununa göre diğer işçilerle aynı pozisyonda ele alıyor. İş Kanununa göre taşeron işçi, diğer işçilerle aynı haklara sahip. Taşeron işçiler kıdem, ihbar tazminatı gibi diğer haklara sahipler.”

Şimdi çıkarılmak istenen yasa ile "taşeron işçiye güvence" adı altında taşeron çalışma yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. Sanki ayrı bir hak veriliyormuş gibi gösterilerek taşeron işçilerin durumu yasal olarak daha da güvencesiz bir statüye oturtulmak isteniyor.

Kanun bu yüzden çok tehlikeli.

Bir diğer ayak da hizmet alımı yapan kurumlarda, ihaleleri hazırlayan, bunlara imza atan, kontrol eden görevliler. Ne yazık ki bu kişiler sömürünün, yaşanan hak ihlallerinin en basitinden engellenmesi için hiçbir şey yapmıyorlar. Daha da kötüsü bu yaşananlara iştirak etmeleri.

yenidünya: Taşeron Denetleme Komisyonu TADEK olarak, taşeronun yasalaştırılmasına karşı neler yapıyorsunuz?

Esra Mungan: Akademik ayağımı anlatayım. Komisyon kurulduktan sonra Üniversitemiz'de Akademik Genel Kurul'da, hocalara, "Ey hocalar, Boğaziçi Üniversitesi'nde 2006'dan itibaren taşeron işçiler çalışıyor, şu sayıdan başlamıştı, şimdi bu sayıya ulaştı, şu hak ihlalleri vardır" bilgilendirmesini yaptık. Çalışan bütün akademik ve idari kişilere bilgilendirme kılavuzu hazırladık. Ve onlara çalıştığınız yerde taşeron olup olmadığını öğrenin, taşeron ise iş dağılımının eşit olmasını sağlayın, fazla mesaiye kaldığı saatleri şahit olarak imza atın gibi bir yığın taşeron işçilerin haklarını almasını kolaylaştıran, bilgilendiren ve farkındalığı artıran çalışmalar yaptık.

"Soma katliamından sonra insanların farkındalıkları arttı. Özellikle öğrencilerimizde bu anlamda farkındalık arttı. Bakın Soma var, burada da taşeron işçiler var algısını yarattık. Bir yerde taşeron varsa hak ihlali vardır ve orada bir şey yapmak gerekir"

Soma katliamından sonra bu durumlardan haberdar olmayan insanların farkındalıkları arttı. Özellikle öğrencilerimizde de bu anlamda farkındalık arttı. Bakın Soma var, burada da taşeron işçiler var algısını yarattık. Bir yerde taşeron varsa hak ihlali vardır ve orada bir şey yapmak gerekir, biz de taşeron olabiliriz algısı öğrencilerde oluştu. Taşeron yasasıyla ilgili makaleleri öğrencilerimize önerdik, okuttuk, bunları paylaştık. Tabii ki bütün bu yaptıklarımız yeterli değil.

Şener Atas: Taşeron sorunu öyle bir haftada çözülecek bir şey değil tabii ki. Taşeron Denetleme Komisyonu TADEK'in kurulması bile bir kaç yıl sürdü. Taşeron çalışma bir devlet politikası. Memurlar da, işçiler

de bunun farkında değil. Soma'nın çalışmalarımız açısından şöyle bir önemi de oldu; uzun zamandır yaptığımız çalışmaların insanlardaki karşılığı, görseiliği arttı. Taşeron karşı çıkmazsanız Soma gibi bir örnek olursunuz diye, bir örnek temsil etti. Öğrenciler açısından da aynı şekilde, taşeron kötü bir şey diye bakılmaya başlandı. Yeni gelen kuşak taşeron kötüdür algısını kafasında oturttu. Birçok çalışma arkadaşımın kafasında aynı şey vardı, aynı cümleyi duyuyorduk; "Ama memurlar çalışmıyor, taşeronları iyi çalıştırıyoruz." Bu yaklaşım taşeronlaştırmanın olması gerektiğini göstermez. Bir çalışanın taşeron olması sömürü mekanizmasının daha da şiddetlenmesi anlamına geliyor. Şimdi yeni gelen öğrenciler iş hayatına atıldığında taşeron kötüdür diye kafasında kodlamış olacak.

"Taşeron karşı çıkmazsanız Soma gibi bir örnek olursunuz"

Esra Mungan: Ben öğrencilerimi gittiğiniz yerde taşeron var mı diye bakın şeklinde öğütüyorum. Çünkü taşeron varsa sömürü de vardır. Hatta bir öğrencim bana şöyle dedi "Hocam, belki gittiğimiz yerde biz taşeron çalışan olacağız."

yenidünya: Sizde hangi birimler taşeron olarak çalışıyor. Neden üniversite bünyesinde böyle bir komisyon kurma ihtiyacı hissettiniz?

Esra Mungan: Güvenlik, temizlik, bilgi işlem, okulun birçok yerinde sekreterlik işlerini yapan birimlerde de taşeron çalışanlar var.

yenidünya: Taşeron denetleme komisyonu ile neleri kazanmayı amaçladınız, neleri başardınız?

Esra Mungan: Biz başından beri asıl mücadelemizi taşeron şirketlerle yapacağımızı düşünüyorduk. Sonra Eylül'de ihale alım ön hazırlıkları başlayınca şartnameler önümüze geldi. Bu şartnameleri görünce anladık ki bizim asıl mücadele etmemiz gereken kesim üniversite içinde olanlar. Şartnamelerin dü-

zeltmesini talep ettik. Rektör TADEK'i destekleyen bir kişi olmasına rağmen sorunlar yaşadık.

"Hiç izin kullanmamış taşeron çalışanlar vardı. Yılda 3-5 gün izin kullanabiliyorlarmış. Bunu da hadi ben göz yumuyorum izne çıkmama şeklinde veriyorlarmış. Komisyonun kurulması ile işçiler düzenli olarak yıllık izne çıkmaya başladı."

Sonuçta biz bu işlerden anlamayan insanlarız. Ve hayatımızda ilk kez ihale dökümanı görüyorduk. İlk önce maaşların geç alınması ile ilgili şartnameye şart koyduk. Maaşlar 18 gün, 20 gün sonra ödeniyordu. Şartnamede de bu şekildeydi. Sonuçta çalışan taşeron işçiler aileri olan, faturaları, giderleri olan, ve ev geçindiren insanlar. Maaş aksaklıklarının düzeltilmesini tam sağlayamasak da en azından şartnameye maaşların ayın en geç 6'sına kadar ödenmesini koyduk. Çetin bir müzakere ile daha sonra düzeltilmesini sağladık. Feragatnamelerin imzalanmasının önüne geçilmesini komisyon kurulduktan sonra sağladık. O zamana kadar hiç izin kullanmamış taşeron çalışanlar vardı. Yılda 3-5 gün izin kullanabiliyorlarmış. Bunu da hadi ben göz yumuyorum izne çıkmama şeklinde veriyorlarmış. Komisyonun kurulması ile işçiler düzenli olarak yıllık izne çıkmaya başladı.

Diğer önemli bir nokta, maaşların düşüklüğüydü. Yüzde 5'lik bir maaş artımı sağladık. Çalışanlarla diyalog kurduk, toplantılara olan katılım ve bize olan güven de giderek arttı. İşçilerin aleyhine çalışan ayrı bir mekanizma daha var. Bu mekanizma nelerin yapılamayacağını söylüyordu bize. Bir temizlik işçisinin asgari ücretten fazla alamayacağını söylüyordu. Biz yaptığımız çalışmalarla diğer üniversitelerden örnekler gösterdik. Maaşların artmasında faydalı oldu. Tabii bazı kişiler maaş artışlarının kendi çabaları ile olduğunu da söy-

lemedi değil. Sonuç olarak, çetin müzakerelerle sözümüzü söyledik. Belgelerle olabilecek şeyleri tartıştık ve olmasını da sağladık.

yenidünya: Taşeron işçilerin komisyon ile bağı nasıl? Her an atılma tehlikesinde olmaları size yaklaşımlarını engelliyor mu?

Esra Mungan: Çalışan bir kontrol teşkilatı yoktu. Bir kontrol teşkilatı kurdurttuk. Maaşların ödenmesi gibi, iş güvenliği gibi bilgileri kontrol teşkilatından almaya başladık. TADEK olarak şimdi biraz taşeron çalışanların üniversitedeki yaşantılarına dönük iyileştirmeler yapmak istiyoruz. Mesela bu insanlar çocuklarını kreşe verebilir mi? Medikosyal'den faydalanabilirler mi?

yenidünya: İşten atılma gibi bir sorun yaşandı mı?

Esra Mungan: İş güvenceleri için çalışanların bilgilerini toplayıp hemen müdahale etmeye çalıştık. Böyle bir durum yaşandı mesela. Taşeron çalışanlar arasında şef konumunda olan bir kişi taahhüt edilen ile gelen malzeme arasındaki farklılığı tespit etmesinden kaynaklı iş akti feshedildi.

Şener Atas: Firmanın kendi elemanı ve normalde bizim karşımızda olan kişi, gerçek olmayan bahanelerle işten çıkarıldı. Fakat biz sahiplendik ve farklı bir şekilde işe girmesini sağladık. Taşeron işçilerin kendi patronları konumunda olan bir kişiye, doğru bir şey yaptığı ve haksızlığa uğradığı için sahip çıktık. İşçilerin gözünden bakıldığında işçilerin şefi pozisyonundaki, firmanın temsilcisi olarak görebileceğimiz kişiyi firma işten çıkarıyor. Buna karşılık biz firmaya karşı o şefi sahipleniyoruz.

"İşçilerin şefi pozisyonundaki, firmanın temsilcisi olarak görebileceğimiz kişiyi, firma işten çıkardı. Buna karşılık biz, firmaya karşı o şefi sahiplendik."

Esra Mungan: Taşeron işçiler de bize destek oldular. Dilekçe ve imza vererek haksız yere işten atılmasına karşı çıktılar. Bu durum aslında işçilerin güçlendiklerini de bizlere gösteriyor.

yenidünya: Diğer üniversite veya kamu kurumlarında TADEK benzeri girişimler var mı?

Esra Mungan: Eğitim Sen geçen günlerde taşeron ile ilgili toplantı yaptı. Çeşitli üniversitelerden katılım oldu. Boğaziçi dışında İstanbul Teknik, Mimar Sinan, İstanbul üniversiteleri katıldı. Özellikle Soma katliamından sonra biliyorsunuz İstanbul Teknik'te bir işgal yaşandı. İşgalin sonuçlarından biri de rektörden taşeron denetleme komisyonunun kurulması yönünde söz almaları oldu. Bu üniversitelerin katılımıyla bilgi aktarımı yaptık.

“Soma katliamından sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'nde bir işgal yaşandı. İşgalin sonuçlarından biri de rektörden taşeron denetleme komisyonunun kurulması yönünde söz almaları oldu.”

Koç Üniversitesi'nde de işten çıkarılan taşeron işçiler oldu. Öğrenciler, hocalar ve personeller çadır kurdular. Taşeron komisyonu girişimleri var. Koç yönetiminden bizzat komisyon kurulmasına karşı söz aldılar. Fakat hâlen kurulmuş değil. Ama yine de farklı yöntemlerle oradaki arkadaşlar da bir şeyler yapmaya çalışıyor.

İstanbul Üniversitesi bu anlamda çok önemli. Benim bildiğim kadarıyla İstanbul Üniversitesi taşeron çalışması konusunda ilk mücadele veren yer. İstanbul Üniversitesi'nde özellikle hastanelerde ihale ile hizmet alımı yapılıyor. Burada düşük maaşla ve hakları ihlal edilen taşeron çalışan işçiler var. Taşeron işçiler ile ilgili ciddi bir örgütlenme yapıldı. Bildiğim kadarıyla Dev Sağlık İş'in önemli çalışmaları da var. Biz başlarken oralara bakıyorduk. Sonuçta herkes birbirini örnek alıyor.

yenidünya: Son olarak eklemek istedikleriniz nelerdir?

Şener Ataç: Üniversitenin ihtiyacı olduğu hâlde emekli olan kadroların yerine memur gelmiyor. Personel ihtiyacı, taşeron firmalar üzerinden sağlanmaya çalışılıyor. Alınan personelde şöyle bir sorun ortaya çıkıyor; 80 sonrası insanlar

bireyselleşti ve her koyun kendi bacağından asılır düşüncesi de yaygınlaştı. Baba anneyi, anne çocuğu, çocuk köpeği döver tarzında, kadrolu çalışanların taşeronu ezmesiyle bir dengesizlik, yabancılaşma, düşmanlaşma ve sömürü mekanizması giderek artıyor. Birbirine uzak bir çalışma ortamı yaratılıyor, taşeronla bu daha da arttırılmaya çalışılıyor.

Taşeron yasasıyla da zaten işçilerin hakları var ama yokmuş gibi gösterilerek biz size bu hakkınızı vereceğiz deniliyor.

Taşeron sorunu çözülmeden işçi mücadelesinde ilerleme sağlamak çok zor. Öncelikle bunu çözmemiz lazım.

“Taşeron sorunu çözülmeden işçi mücadelesinde ilerleme sağlamak çok zor. Öncelikle bunu çözmemiz lazım.”

Esra Mungan: Taşeron işçilerin örgütlenmesi ile işçilerin özgüvenleri artıyor. Örgütlülüğün onların yararına olacağını ve işçilerin örgütlenmesi ile birçok haklarını alacağını biliyoruz. Soma'da işçilerin seslerini daha güçlü çıkardıklarını görüyoruz.

“Kadın hareketindeki gibi kadınların kendi gücüyle haklarını alması gibi taşeron işçilerin mücadelesiyle de ve güç olduklarını gördükçe, çoğaldıkça istediklerini alabileceklerini görmek lazım.”

Biz Taşeron denetleme Komisyonu olarak taşeron işçilerin çok daha fazla şeye muktedir olduklarını görmelerini sağlamak, onları güçlendirmek için mücadele ediyoruz. Onlar adına birçok mücadele verdik ama asıl olması gereken onları güçlendirmek. Kadın hareketindeki gibi kadınların kendi gücüyle haklarını alması gibi taşeron işçilerin mücadelesiyle de ve güç olduklarını gördükçe, çoğaldıkça istediklerini alabileceklerini görmek lazım.

Mahkemeler taşeron işçileri diğer işçilerle aynı haklara sahip olarak ele alıyor ve işçi lehine kararlar alıyor. Avukat dernekleriyle de elde edilen kazanımların görünürlük kazanması da önemli.

Ortada herkesi güvencesizleştiren bir durum söz konusu. Bu yüzden de işçi, memur, kadrolu ayrımı yapmadan mücadeleyi ortaklaştırmalıyız.

söyleşi: pınar altuntaş

Onur yürüyüşü yapıldı

Farklı cinsel yönelimi olan kadın ve erkeklere yönelik baskılar ve ayrımcılık dünya genelinde artıyor. Ancak bütün olumsuzluklara rağmen son yıllarda toplumun farkındalığında da bir artış var. Bu duruma dikkat çekmek için yapılan etkinliklerden olan Onur Yürüyüşleri'nin bu sene 12'si, 22 Haziran 2014 Pazar günü İstanbul Taksim'de gerçekleştirildi.

Pazar günü saat 17.00'de Taksim'de toplanan binlerce kişi ellerinde bayrak, flama ve dövizlerle İstiklal caddesinde yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık “susma haykır, eşcinseller vardır”, “bu daha başlangıç mücadeleye devam” sloganları atıldı. Yürüyüşte Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi sırasında hayatını kaybedenlerin resimlerinin bulunduğu dövizler de taşındı.

Başlangıçta LGBT bireylerin sorunlarına dikkat çekmek için düzenlenen Onur Yürüyüşü son yıllarda daha çok medyatik bir festivale dönüştüğü için özellikle sosyalist çevreler tarafından yoğun şekilde eleştiriliyor. Bu alanda faaliyet yürüten ve cinsiyetçilik karşısında sınıfsal bir tavır geliştirmenin gerekliliğine duyduğu inançla diğer LGBT örgütlerinden ayrılan Sosyalist EBT yürüyüşten önce yayınladığı bir bildiriyle yürüyüşe katılmayacağını duyurdu ve tartışmaya yeni bir boyut kattı.

Festival var ama muhalefet nerede?

Sosyalist EBT 22. İstanbul LGBT Onur Haftası'nın düzenleyicileri tarafından ‘Sen yoksan çok eksigiz’ sloganıyla duyurulduğunu ancak “Elli kişiyle başlayıp başarısızlıkla sonuçlanan onurlu yürüyüş girişimlerinin, elli bin kişilik içi boş lumpen karnavallara dönüştürülmesini kabul etmiyoruz!” dedi.

Sosyalist EBT bildirisinde “Yine biliyoruz ki, bugün ‘sen yoksan çok eksigiz’ diye düzenlenecek olan karnavalın önü, dün sürgün yollarında, hapsedildikleri gettolarda, kovuldukları sokaklarda ve işkence evlerinde gün geçtikçe eksik kalan eşcinsel ve transların hayatlarıyla ödedikleri bir varlık mücadelesiyle açıldı.

Şimdi bu mücadelenin mirası, Avrupa'nın keşfiyle maaşlanan liberallerce harcanılıyor!... Küfür savurmak slogandan sayılıyor; kakafoniyle tepki gösteriliyor; fuhuş meşrulaştırılıyor; danslı, kostümlü şovlar normların yıkılması kabul ediliyor; yürüyüş katılımının artması başlı başına bir hedef hâline geliyor” deniliyor.

Açıklamada ayrıca “Dans ve şovlarla geçen; eşcinsel ve transların mahkûm kaldıkları yaşama dair bir tek gerçekçi ve politik talebin dillendirilmediği bir eşcinsel-trans yürüyüşü, uluslararası arenada eşcinsellerin dahi kabul edilebildiği bir demokrasi imajı pazarlanmasını mümkün kılıyor... Yürüyüşten arta kalan ‘çoşkulu’ ve ‘rengarenk’ görseller, ertesi gün hiçbir eşcinsel ve transın hayatında en ufak bir değişim yaratmayacak” denilerek yapılan festivalin yılın diğer 364 günü eşcinsel ve transların yabancılaşmış bir hayata mahkûm olduğu gerçeğini unutturma sonucu doğurduğuna dikkat çekiliyor.

12 Eylül Davası'nda darbecilere müebbet

12 Eylül 1980 Darbesi'nin baş sorumlularının yargılandığı davada 18 Haziran 2014 günü karar çıktı.

Ankara 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada faşist darbenin mimarı olan Milli Güvenlik Konseyi'nin hayattaki son iki üyesi Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya hakkında müebbet hapis cezası verildi. Mahkeme ayrıca orgeneral rütbesinden emekli olan iki darbecinin rütbelerinin de sökülmesine karar verdi.

Mahkeme, sanıklar Evren ve Şahinkaya'nın 21 Aralık 1979'da dönemin Başbakanı'na verdikleri "muhtırayla Anayasa'yı ve TBMM'yi ortadan kaldırmaya ve görevini yapmasını engellemeye teşebbüs suçunu" ve 12 Eylül 1980'de de "cebren Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı taşıyır, tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül eden TBMM'yi iskat ve cebren men suçunu" işlediklerine hükmetti.

Mağdurlar: Sadece iki darbeciden değil, tüm sorumlulardan hesap sorulacak

Öte yandan soruşturmanın en başından beri bütün aşamaları takip eden ilerici, devrimci, demokrat insanlar çıkan kararın çok önemli olduğunu, ancak iki darbecinin yargılanması ile işin bitmediğinin altını çiziyorlar.

Davanın müdahil avukatları da, bu kararla darbe döneminde görev almış tüm kamu görevlilerinin, işkencilerin yargılanması ve cezalandırılmasının önünün açıldığı görüşünde. Şimdi darbe mağdurları, diğer sorumlulardan da yargı önünde hesap sormak için girişimlerini hızlandırıyor.

AKP'nin vergi affı gerçeği

raşit şahin

Hükümet olduğu 2002 yılından bugüne kadar AKP; çeşitli adlar altında altı tane vergi affı yasası çıkardı. Şimdilerde Meclis'te olan yasayla yedinci af paketini çıkarmaya hazırlanıyor. Yani iki yılda bir vergi affı çıkarıyor. Peki bu afların altında yatan gerçek nedir? Gerçekte af edilen kimler?

Geçmişte çıkarılan vergi aflarından esas itibarıyla yararlananlar sermaye çevreleri oldu. Geniş kitleleri bu sermaye aflarına razı etmek için bir parmak bal misali, bağ-kur ve s.s.k. prim borçlarına getirilen ödeme kolaylıkları borçların affı olarak ilan edildi. Ancak borçlar hiçbir zaman af edilmedi, faizleri yeniden hesaplandı, ödeme vadeleri uzatıldı. Bu prim borçlarının yeniden yapılandırılmasının zaten ücretli çalışan kesimler açısından hiçbir önemi yoktu. Çalışanların sigorta primleri ve vergileri patron tarafından daha maaşı ödenmeden maaşlarından kesiliyordu ancak devlet kurumlarına aktarılmıyordu. Bu durumda af edilen yine patron oluyordu. Sermayenin krizlerinden en çok etkilenen küçük esnaf ve sanatkârın emekli olması ve sağlık hizmetlerinden yararlanması için ödemek zorunda olduğu primler ise ekonomik kriz yüzünden ödenemez ve tahsil edilemez hâle geldiğinden ödeme kolaylıkları bir af olarak değerlendirilemezdi. Olsa, olsa devlet için bir tahsil kolaylığı olarak anlam kazanabilirdi.

Yukarıda söylediğimiz gibi bu prim borçları için çıkarılan tahsil kolaylığı yasaları, af yasaları olarak topluma sunuluyor. Aslında ise büyük sermaye sahiplerinin yasadışı ve gayrimeşru kazançlarını aklarken, onlara vergi alanında da kolaylıklar sağlıyor.

Peki bu aflardan esasen kimler ve nasıl yararlanıyor?

Vergi affından en fazla yararlanan, son 30-40 yılda her türlü yolla sermaye biriktirmesine göz yumulmuş olan, kayıt-dışı çalışma alışkanlığını terk etmeyen ve AKP iktidarının temel destek gücü olan Anadolu kaplanları olarak isimlendirilen yeni sermaye kesimi. Aşağıda ayrıntısı ile açıklayacağımız gibi af edilen hususlar genellikle kayıt dışı çalışan sermayenin lehine. O kadar lehine ki, bu aflardan yararlanan klasik sermayenin örgütü TÜSİAD bile ekonomik ve mali düzensizliklere sebep olduğu, serbest rekabeti engellediği için bu afların kapsamına ve biçimine karşı çıkıyor.

Pek çok farklı alandaki yasanın bir arada çıkarıldığı ve bu yüzden torba yasa olarak adlandırılan düzenleme paketleriyle çıkarılan aflarda çoğu zaman kapalı ve anlaşılması zor bir dil kullanılmakta, yasanın şekil ve esas itibarıyla ilgili bakanlıkların bürokrasisi tarafından uygulanacağı hüküm olarak yasa da belirtilmektedir. Böylelikle hem affın içeriği, hem de muhatapları bakanlık bürokratlarının çıkardıkları ikincil düzenlemelere bırakılmaktadır. Çoğu zaman bu

ikincil düzenlemeler yasanın amacına ve ruhuna aykırılık oluşturmakta ihtilaflar, sonuç alınması yıllarca süren mahkeme kararlarına bırakılmaktadır.

Afların içeriğine bakıldığında öncelikle yasadışı veya gayrimeşru yollarla elde edilmiş servetlerin af edildiği, sermayelerin aklandığı görülmektedir.

Yurt dışında bırakılan değerli maden ve taşların, dövizlerin yurt içine getirilmesi düşük oranlı vergilerle teşvik edilmektedir. Ulusal ekonomiye kazandırma adı altında kaynağı dahi sorulmayan bu kıymetler böylelikle aklanmaktadır.

Stok affı adı altında işletme de var olup kayıt dışı tutulan ya da işletme de olmayıp kayıt dışı satılmış olan fakat hâlâ defter ve belgelerde kayıtlı bulunan hammadde ya da üretilmiş maddelerden sağlanmış kazançlar düşük vergi oranları ile aklanmaktadır.

Maddi duran varlıklar ve demirbaş affı adı altında, kaçak ve kayıt dışı yollarla işletmeye sokulmuş olan ya da satılan makine, teçhizat, demirbaşlar kayıt içine alınmakta, bunların ilk alınması veya satılması durumunda ödenmesi gereken vergiler sermaye sahiplerine bırakılmaktadır.

Kasa affı adı altında, kayıt dışı alımlardan, resmî kayıtlarda düşük gösterilen ücretlerden, kasadan işletme sahiplerine usulsüz ödemelerden kaynaklanan kasa fazlaları ya da eksikleri af edilmekte, cezalandırılması ve vergilendirilmesi gereken hususlara göz yumulmaktadır.

Sermaye, servet ve rant kazançları üzerinden çok düşük vergiler alan ve iki yılda bir çıkardığı aflarla bunları da almaktan vazgeçen devlet bütçesinin yüzde 80'ini geniş halk kesimlerinin temel ve genel ihtiyaçlarını karşılamak için yaptığı harcamalar üzerinden katma değer vergisi, ücretler üzerinden alınan vergiler, özel tüketim vergileri adları ile aldığı vergilerden sağlamaktadır.

Cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana sermaye kazançları ve servetler üzerinden bazen hiç vergi almayarak bazen de çok düşük vergiler alarak bir sermaye birikim modeli oluşturan devlet, bu uygulamalarını Cumhuriyet tarihi boyunca çıkardığı otuza yakın af yasasıyla çok yönlü olarak devam etmektedir.

Ekmekten ilaca, iğneden buzdolabına, otobüs biletinden kitaba kadar yaptığımız her harcama vergilenmekte, o da yetmezse iç ve dış sermaye çevrelerinden borç alınmakta bu borçların ana paraları ve faizleri yine halk kesimlerinin ücret ve kazançlarından ve enflasyon adı altında yapılan emek hırsızlığından alınmaktadır.

Geniş halk kesimlerinin zararına, bir avuç sermayedarın faydasına çıkarılan afların gerçek yüzü en genel ifadeyle budur.

Ukrayna'da emperyalizm var gücü ile saldırıyor

ABD ve AB emperyalizminin güdümünde bulunan Ukrayna hükümeti, Ukrayna halkına karşı saldırılarını sürdürüyor.

İç çatışmalar sonrası ülkeyi tamamen kontrol altına alacağını düşünen AB emperyalizminin işbirlikçileri, amaçlarına ulaşamadı.

Ukraynalı faşist ve gericileri, ülkenin komünist, ilerici, demokrat değerlerine saldıran emperyalizm ile Ukrayna halkı arasındaki mücadele bir süre sonra bazı bölgelerin Ukrayna'dan ayrılması ve Rusya'ya katılması ile sonuçlandı.

Bunu kendi hanelerine bir yenilgi olarak kaydeden ve hazmedemeyen emperyalistler bu defa Ukrayna'dan ayrılan bu bölgeleri ve Rusya'yı cezalandırmaya giden çeşitli ekonomik yaptırımlar uygulamaya başladılar.

Ukrayna hükümeti, bağımsızlığını ilan eden bölgelere ve muhalif güçlere karşı batılı emperyalistlerin de desteğini arkasına alarak askerî operasyonlar düzenledi. Devam eden bu saldırılarda yüzlerce Ukrayna vatandaşı ölürken binlercesi de yaralandı.

ABD ve AB emperyalizmi hegemonya için, Rusya'ya üstünlük sağlamak, halkların geçmişteki kazanımlarını tamamen yok etmek, halklara boyun eğdirmek ve biat ettirmek için var gücü ile saldırıyor. Ukrayna halkı ise var gücü ile ABD ve AB emperyalizminin saldırılarına karşı direnmeye devam ediyor.

Ortadoğu gerilimi, safları netleştiriyor

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Daimi üyesi 5 ülke (Çin, Fransa, Rusya, İngiltere ve ABD) ve Almanya'dan oluşan birlik ile İran arasında sürdürülen İran'ın nükleer programına dair görüşmeler devam ediyor.

ABD, Fransa, İngiltere gibi Batı emperyalizminin temsilcileri kendileri nükleer güce sahipken İran'ın nükleer güce sahip olmasına karşı çıkıyor.

Irak'ta emperyalizmin mezhep temelli kışkırtmaları devam ederken ve Irak Şiilerine yönelik, şimdilerde adının İslam Devleti İD olduğu açıklanan, Irak Şam İslam Devleti IŞİD'in saldırıları sürerken ABD emperyalizmi hem Ortadoğu'ya saldırı gerekçesi, hem de Ortadoğu'daki işlerini görmek için taşeron olarak kullandığı bu çetelerin karşısında hiç kimsenin durmasını istemiyor. İran'a bu alanda baskı yaparak İran'ın Irak hükümetine yardım etmesini ve Ortadoğudaki bu gelişmelere dahil ol-

masını engellemeye çalışıyor.

İki taraf arasındaki gelecek görüşme 20 Temmuz'da yapılacak. Bu tarihteki görüşmelere dair, Rusya Dış İşleri Bakanlığı, Rusya'nın görüşmede alınacak sonuçların iki taraf açısından da kabul edilebilir olması için elinden gelenin en iyisini yapacağını açıkladı. Rusya heyeti başkanı ve Rusya Dış İşleri Bakan yardımcısı Sergei Ryabkov, görüşmelerden önce Çin heyeti ve İran heyeti ile bir araya geldiğini ve konuyu etraflıca müzakere ettiğini açıkladı.

Dünyayı ve insanlığı yıkıma götüren silahlanmaya karşı elbette ilericiler, devrimciler, komünistler mücadele etmelidir. Ancak emperyalizm, elinde her türlü silahı bulundururken ve bir taraftan da silahlanmaya devam ederken bütün egemen devletlerin de emperyalizmin saldırılarına karşı koymak için silahlanması meşru bir haktır.

Karadeniz'de Rusya ve NATO donanmalarının savaş tatbikatı

ABD'nin başını çektiği Batı emperyalizmi Suriye ve Ukrayna'da açıkça Rusya ile karşı karşıya geldi. Emperyalizm hem Irak'ta, hem de Suriye'de Rusya ve Rusya'nın yanında yer alan ülkelere karşı siyasi ve ekonomik yaptırımlara devam ederken bir taraftan da askerî taktik hamlelerle güç gösterisi yapıyor.

Bu askerî gösterilerden birisi de yanı başımızda Karadeniz'de yapılıyor. Rusya Savunma Bakanlığı 4 Temmuz Cuma günü yaklaşık 20 savaş gemisi, 20 uçak ve helikopter ile donanma ve donanma kıyı hizmetlerine bağlı topçu birlikleri ve diğer ekipmanlarla Karadeniz Filosu'nun Karadeniz tatbikatlarını başlattığını açıkladı. Ancak aynı gün başlatılan NATO Karadeniz tatbikatı ile savaş oyunları da başlatılmış oldu.

Rusya Savunma Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre tatbikatlar Karadeniz'in bütününe yayılacak

ve her yönü ile uluslararası standartlarda tatbikat olacak. Tatbikatlarda bir dizi savaş eğitim görevleri yerine getirilecek ve düşman deniz kuvvetlerinin denizde nasıl yok edileceğini ve kıyıda hava savunmasının nasıl yapılacağını kapsıyacak. Amiral Aleksandır Vitko tarafından yönetilen tatbikatlarda hayali düşman deniz kuvvetlerinin araştırılması, tespiti ve yok edilmesine yönelik operasyonların gerekleri yerine getiriliyor.

Diğer taraftan emperyalizmin savaş aygıtı NATO'nun Karadeniz'de düzenlediği "Deniz Meltemi" tatbikatı da 4 Temmuz 2014 tarihinde başladı. Türkiye ve ABD'nin de içinde olduğu birkaç ülkeden savaş gemileri tatbikata katıldı. NATO'nun bu tatbikatı Rus askerî uzmanlar tarafından Rusya'ya karşı doğrudan bir tehdit olarak değerlendirildi. NATO'nun Karadeniz'in batısında yapacağı

savaş oyunları 13 Temmuz'a kadar devam ediyor.

Suriye ve Ukrayna'da dolaylı olarak karşı karşıya gelen Batı emperyalizminin temsilcileri ile Rusya Karadeniz'de doğrudan karşı karşıya. Savaş tamamları yanı başımızda çalışıyor. Emperyalizmin savaş aracı NATO'yu durdur-

mak, bölgemizde oynanan savaş oyunlarına son vermek için mücadeleyi yükseltmemiz gerekiyor. İşçi sınıfına ve halklara ölüm ve açlıktan başka bir şey getirmeyen emperyalist savaşları durdurmak, halk çocuklarının cephelerde pisi pisine ölmesinin önüne geçmek için sokakları dolduralım.

Bu golü emekçiler yemeyecek

Brezilya'da düzenlenen dünya kupasına karşı protestolar devam ediyor. Halk, kendilerine harcanması gereken parayı yeni statlara, kupa organizasyonuna harcayan ve yolsuzluk iddialarına karışan hükümet üyelerini aylardır sokaklarda protesto ediyor.

Ülkede 100'ün üzerinde merkezde yapılan protestolara 1 milyon-

dan fazla Brazilyalı'nın katıldığı tahmin ediliyor. Protestolar daha çok ülkenin en büyük kenti Rio de Jenario'da yoğunlaşıyor. 300 binden fazla insanın başkentte sokağa çıktığı tahmin ediliyor. Brazilya her gün, her maçtan önce irili ufaklı gösterilere sahne oluyor. En son 29 Haziran'da oynanan Uruguay - Kolombiya maçını yüzlerce kişi protesto etti.

Brazilya, Türkiye gibi kapitalizmin gelişmekte olduğu bir ülke ve Türkiye gibi her geçen gün yaşam şartları ağırlaşıyor. Bir yandan ülkede insanlar açlıktan kırılırken, diğerleri hiç gözünü kırpmadan binlerce doları dünya kupasını izlemek için harçayabiliyor. Gelir adaletsizliği-

nin bu kadar yüksek olduğu bir ülkede protestoların büyüyerek güçleneceği ve ülke geliri yükselirken halkın bu gelirden daha çok pay isteyeceği aşikâr. Bu sebeple kupa öncesi var olan protestolar, kupa sonrası da eşit ve özgür bir dünya kurulana kadar devam edecek.

Suudi Arabistan ateşle oynuyor

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki en sadık hizmetkârlarından birisi olan Suudi Krallığı, Suriye ve Irak konusunda istediğini tam olarak elde edemeyince Ortadoğu'da gerilimi tırmandırmaya başladı. Türkiye ve Katar ile birlikte hem Suriye'nin işgal edilmesi, hem de Irak'ın ABD emperyalizmi tarafından sömürülmesi ve ülkenin mezhep ve ulusal temelde parçalanıp yönetilmesi için elinden geleni yapan Suudi Arabistan, Irak'taki karışıklıkları bahane ederek bu ayın başında sınıra yaklaşık otuz bin asker yerleştirdi.

Ortadoğu'nun bu en Amerikancı ve gerici Krallığı, Irak sınırına yaptığı bu askerî yığınakla Irak'taki durumdan açıkça faydalanmak, ABD emperyalizminin Irak politikalarının uygulanmasına olanak sağlamak ve bölgede etnik temelli

çatışmalarda doğrudan rol alarak bölge halklarının kanı ve canı pahasına bu politikaları uygulamak istiyor.

Kendi halkına yıllardır kan kusturan, hâlâ yüzyıllar önce halklar tarafından tarihin çöplüğüne atılmış Krallık rejimini uygulayan, insan haklarının esamesinin okunmadığı, kadınların araç kullanmasına bile izin verilmediği, bütün tarihi boyunca ABD emperyalizminin dümen suyundan hiç çıkmayan, Suudi Arabistan halkının doğal zenginliği petrolü emperyalist tekeller vasıtasıyla pazarlayan ve bu geliri de kendi aile çevresine dağıtan Suudi Krallığı'nın emperyalizmin isteği doğrultusunda Irak sınırına yaptığı bu askerî yığınak, doğrudan Ortadoğu'daki gerilimi tırmandırmak, Ortadoğu halklarını birbirine kırdırma planıdır.

Avrupa parlamento seçimleri sonucunda, sağ büyük bir zafer kazandı

Seçimlerde 400 milyon insan oy kullandı. Avrupa Birliği üyesi ülkelerde 18 yaşını geçmiş insanların oy kullandığı seçimlerde 751 vekil beş yıllığına seçildi.

Parlamentoda Avrupa'nın en büyük nüfusuna sahip ülkesi Almanya 96 koltukla temsil ediliyor, en az nüfusa sahip Malta, Lüksemburg ve Kıbrıs'ın sadece altışar vekili var.

Seçimler 25 Mayıs 2014 tarihinde yapıldı. Seçimlere özellikle Fransa, İngiltere ve Baltık ülkelerinde aşırı sağcı partilerin yükselişi damga vurdu.

Seçimlerde Hıristiyan demokratlar, merkez sağ, 2009'daki gibi birinci parti olurken sosyal demokratlar ikinci sırada kaldı. Seçim sonucunda sağ partiler 291 koltuk kazanmış oldu.

Özellikle Fransa'da aşırı sağcı, ırkçı, milliyetçi cephe partisi seçime damgasını vurdu ve birinci sıradaki parti olarak çıktı.

İngiltere'de AB karşıtı, milliyetçi, sağcı İngiltere Bağımsızlık Partisi UKİP yüzde 26.77 ile birinci parti oldu. Bu sonuçlarla beraber aşırı sağın Avrupa'daki yükselişi tescillenmiş oldu.

Bilindiği gibi kapitalizmin büyük krizi Avrupa'yı da vurmuştu. Avrupa'daki gibi büyük krizlerin sonucunda insanlar çıkış yolları arar, radikalleşir. Tıpkı Hitler öncesi Almanya'da olduğu gibi.

Krizler aynı zamanda solun yükselmesi içinde büyük bir şanstır. İşçi sınıfının içinde bulunduğu kriz, sınıfı çıkış yolu aramaya iter. İşte bu noktada ilerlicilere düşen görev emekçileri örgütlenmeye, kitleleşmeye çağırmaktır.

Algı var eder mi?

Kültürel gereksinimler ile fiziksel gereksinimlerin üretilmesi hemen hemen aynı zamanda başlar. İlk insanın mağara resimleri, bilinen en eski sanatsal üretimdir. Kapitalizm de kültürel gereksinimleri karşılayan üretime her zaman ilgi duymuş, bu alanı da metalaştırarak kâr elde etme alanlarından biri olarak değerlendirmiştir. Kültürel üretimin iki temel alanı olan edebiyat ve sanat devasa sermaye yatırımları ile büyük kârların elde edildiği ve sermayenin yeniden üretildiği alanlar hâline gelmiştir.

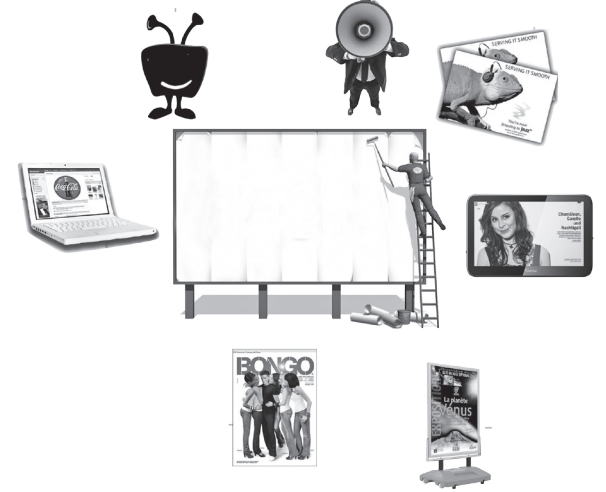

Kâr amaçlı her üretimin çözmek olduğu sorunların başında üretilen metaların satılması sorunu gelir. Kültürel ürünlerin pazarlanması sorunu fiziksel malların pazarlanmasından ürünün ve tüketicinin niteliklerinden kaynaklanan farklılıklar nedeniyle her zaman olmasa da çoğu zaman ayrışır. Zaman zaman aynı markette gıda ürünleri ile birlikte satılanlar da bu ürünlerin tanıtımında ve satılmasında farklı teknikler uygulanır. Üstelik kültürel ürünlerin çoğunun kendi tüketim alanları vardır. Görsel ve plastik sanatlar özel sergilenme (satılma) alanlarına gereksinim duyar. Psikolojik etki yaratan uyarıları devreye sokarak hazırlanan tanıtım ve satım (her ikisine birden reklam diyebiliriz) kampanyaları ile (ki bu kampanyalar pek çok fiziksel ürün için de geçerlidir) bu ürünlerin satılması ve pazar devamlılığı sağlanmaya çalışılır. Bu reklam kampanyaları özünde felsefenin temel sorunu olan varlık-bilinç sorunu etrafında varlık ile bilinç arasında konan, bazen varlığın kavranmasını, bazen bilincin varlık üzerindeki etkisini kırarak yansıtan psikolojik prizmalar aracılığı ile gerçekleştirilir.

Bu kampanyalar çoğu zaman algı oluşturma üzerinde yoğunlaşırlar. Kendini farklı görmek olarak tanımlanabilecek bu algı oluşturma faaliyeti çoğu zaman gerçeğin kavranmasının engellenerek istenen algıyı oluşturacak, gerçeğin bilinçte doğru yansısının önüne -geçici olarak da olsa- geçecek sanal psikolojik duyumlar oluşturma faaliyeti olarak adlandırılabilir.

İdealist-metafizik felsefeciler her ne kadar dicenseler de pazarlamacılar, reklamcılar kendi pratiklerinden önsel olarak nesnel gerçekliğin insan bilincine “Duyu-organlarını doğrudan etkileyen maddi dünyadaki nesne ve süreçlerin dış yapısal özelliklerinin duyuşsal imgesi” olan algı olarak adım attığını anlamışlardır. Bundan sonrası bu satış uzmanlarının bilgisi dahilinde olmasa da süreç diyalektik-materyalist bilgi teorisine göre şöyle işler; Bu algılar sinirsel-psişik bir süreç aracılığı ile duyumlara dönüşerek zihinsel faaliyetin yani düşünmenin kişiselleşmiş (özelleşmiş) nesnesi hâline gelirler. Düşünce, zihinsel bir faaliyet olan düşünmenin sonucunda oluşur. Zihinsel faaliyetin öznesi olan insan bu faaliyetin nesnesi olan olay ya da olgular hakkında, süreci oluşturan öğeler ve bu öğelerin birbiriyle ilişkisi hakkında ne kadar doğru sahibiyse, bilimsel metodu kullanma yeteneği ne kadar gelişkinse analiz, sentez ve bireşim süreçlerinin sonucunda oluşacak düşünce de o derece doğru olacaktır. Yani nesnel sürecin doğru bilgisine sahip olacaktır. İşte burjuva düzenin bilinçli savunucuları gibi ister bilinçli birer reklamcı, ister mallarının nasıl daha çabuk ve çok satılacağını kendi deneyimlerinden kavramış birer çekirdektek satıcı olsunlar bu sürecin doğru ve bilimsel bir çizgide yürümesini istemezler. Algı-duyum-düşünce dizgesini algı aşamasında kesmek isterler.

Çünkü düşünce aşamasından sonra gelen kavrayış süreci onların tüm amaçlarını başarısızlığa uğratabilecek olan bir süreçtir. Gerçeği kavramış olan insan bilinçli insandır ve karşısındaki güçleri açığa çıkarmış insandır. Algı oyunları ile ikna edilemeyecek insandır. Hem pazar için, hem düzen için potansiyel tehlikedir.

Reklamcı ürününü kurmaca bir mekânda ve yaşam tarzında sunar. Ürünü satın alanlar hem fiziksel, hem kültürel, hem de sosyal konum açısından sıradan çoğunluk tarafından özenilecek insanlardır. Ürünü kullanan kişi kendini daha mutlu hissetmektedir. Beğenilen, aranan insandır. Söz konusu kitabı okumamış olmak, konsere gitmemiş olmak, filmi görmemiş olmak kendinizi eksik hissetmenize sebep olacaktır. Bu reklamcıların kampanyasına uyarsanız çevreniz sizin farkınıza varacak, sizi algılayacak ve siz var olacaksınız. Hem de başka bir biçimde. Algılandığınız ölçüde varsınız.

Algılanmayan nesne gibi algılanmayan insan da yoktur. Bu yanılsamayla kapitalist pazarlamacıların istediği insan oluruz. Aslında bu algı oluşturma düzeneği daha yaşama adımlarımızı atar atmaz kuşatır bizi. İçinde büyüdüğümüz aile muhtemelen ve çoğunlukla bu düzenin değer yargılarıyla biçimlenmişlerdir ve bizi de bildikleri biçimde eğitirler.

Gittiğimiz okullar bu algının kişiliğimizde yer etmesi için sistemli bir bilgilendirme ve eğitme faaliyeti yürütürler. Burada öğrendiğimiz pek çok şey yıllar boyu süren ikna faaliyeti sonucu sadece dışımızdaki ya da bilgi dağarcığımızdaki kültürel-bilgisel bir olgu olarak kalmazlar, kişiliğimizi, düşünce biçimimizi, toplumsal ve bireysel pratiğimizi belirleyen birer sosyal şifre olarak kişiliğimize yerleşirler.

Varlığımızın fiziksel-kültürel-psikolojik farklılığımızdan kaynaklanan toplumsal bir nesnellik oluşumuzun kendimiz tarafından dahi yadsındığı, yabancılaşmanın kucağında büyümüş, kendisi-için birey olarak edilgen bir yaşam sunulur bize.

Şakir Çakıroğulları

Ne dersiniz deyin, Işıtan okul birincisi

İzmit'te Anadolu Lisesi'ni birincilikle bitiren Işıtan Önder mezuniyet töreni sırasında yaptığı konuşmada Berkin Elvan ile Ali İsmail Korkmaz'ı andığı için disipline sevk edildi. Hem de mezun olduktan sonra.

Akıllara zarar uygulama iktidarın ve onların yalakalarının Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nden nasıl korktuklarının en somut örneklerinden biri oldu. Önder, mezun olduktan yani bütün notlar ve karneler yazıldıktan sonra disiplin cezasına çarptırıldı. Önce okuldan kısa süreli uzaklaştırma (3 gün) cezası alan Önder'in cezası daha önce hiçbir disiplin suçu işlememiş için uyarı cezasına çevrildi. Fakat bu durum davranış notunun dolayısıyla ortalamasının değişmesine yol açtı.

İşte suçu!

Işıtan Önder mezuniyet töreni sırasında kendisine ezberleyip okuması için verilen konuşma metnine kendisine göre bir iki ilave yaparak Gezi Parkı'ndaki direnişle başlayan ve bütün bir ülkeye yayılan Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'ni de anarak halk direnişi şehitleri Ali İsmail Korkmaz ve Berkin Elvan'ı unutmadıklarını söyledi. Önder, "Onların yaşama hakkını ellerinden aldılar. Kimsenin aklına Berkin Elvan ya da Ali İsmail Korkmaz'ın gelmemesi mümkün değil. Biliniz ki Ali İsmail Korkmazlar, Berkin Elvanlar bu sıralarda hep oturuyor olacaktır." dedi.

Müdür istifa etti

Disiplin Kurulu kararı oy birliğiyle değil oy çokluğuyla aldı. Ceza aileye okul müdürü Ahmet Kemal Saral imzasıyla

gönderildi. Fakat Saral'ın daha sonra müdürlükten istifa ettiği ve ilçe milli eğitim müdürlüğü tarafından istifasının kabul edildiği öğrenildi. Bu arada konuyla ilgili soru önergesi veren CHP Kocaeli Milletvekili Haydar Akar, genel kurul sırasında Önder'in konuşmasını Bakan Avcı'ya dinlettiğini ve Avcı'nın "Bunda bir şey yok ki, niye ceza verilmiş?" dediğini aktardı.

Sanki ceza değil ödül vermişler

Bakan Avcı, konuyla ilgili olarak kendisine sorulan bir soruya yanıt verirken ailenin disiplin kararına itiraz etme hakkını kullanmadan direkt yargı yoluna başvurduğunu ve konunun hızla medyaya taşındığını aktardı. Avcı, medyada da bu konuyla ilgili bir hazırlık olduğu anlaşılıyor, diyerek "yeni" bir bakış açısı geliştirdi. Işıtan Önder'in de yaşanan süreçlerden kötü etkilenmediği hatta bu sayede medyada yer alarak tatmin olduğunu söyledi. Daha da ileri giden Avcı, Önder'in psikoloji bölümünü kazanıp orayı da birincilikle bitireceğim, beyanına atıfla bu süreçte olumlu bir motivasyon da yaşadığını belirtti.

Önder ailesi: Takipçisiyiz

Baba Mustafa Önder yaşadıkları olayı üzücü olarak tanımlayıp gerekirse insan hakları mahkemesine kadar gideceklerini ve oğullarının haklı olduğunu belgeleyeceklerini söylüyor. Işıtan ise yaşadıkları yüzünden birçok kesimden destek gördüğünü belirterek "ben o konuşmayı zaten zalimlik yaptıkları için yapmıştım. Bu yaşadıklarım beni şaşırtmıyor. Üniversite'de de birinci olup önlerine koyacağım" diyor.

Her yer sınav,

Her yer adaletsizlik

onur balcı

Okullar kapandı. Yaz mevsimi büyük şehirlerde trafik biraz olsun rahatladı. Yazlıklar dolmaya şehirler boşalmaya başladı. Herkes mutlu. Okul yok, ders yok, bol bol gezmek ve eğlenme zamanı geldi.

Çok alışkınınız değil mi yukarıda yazılanlara? Okulların kapanacağı ve kapandığı hafta boyunca ana haber bültenlerinin vazgeçilmez konularından biri ve hemen hemen her defasında buna benzer cümlelerle anlatılıyor. Şimdi şu deniz, kum, güneş ve gezip eğlenme kısmına yapılacak bir sürü itirazı bir kenara bırakırsak gözden kaçan başka bir şey daha var. Okullar kapanıyor ama sınav mevsimi tam gaz devam ediyor. Lisans Yerleştirme Sınavları LYS tercih sezonu hâlâ sert rüzgârlarını estiren mezun gençlerin korkulu rüyası Kamu Personeli Seçme Sınavı KPSS'de atlatıldı. Bir yandan da Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş TOEG sınavındaki skandallar yüzünden verilen yürütmenin durdurulması kararı var.

Televizyonlar

üniversite reklamından geçilmiyor

Yaz sıcakları aynı zamanda özel üniversiteleri de hararetlendiriyor. LYS tercih dönemi boyunca haber kanallarının belli saatleri "öğrencilere tercih yaparken danışmanlık yapmak" gibi ulvi bir sosyal görev uğruna üniversite tanıtımları ile dolduruluyor. Ama ne hikmetse bu programlarda tanıtılan üniversiteler ezici bir çoğunlukla özel okullar. Üniversiteler kanalların en pahalı saatlerine bile reklam verecek kadar bir kampanya da yürütüyor. Bütün bu propaganda boyunca bilimden, akademik hayatın kalitesinden, bilimsel başarılarından falan bahseden yok. Varsa yoksa çocuklarınızı piyasa koşullarına şöyle iyi hazırlarız, böyle iyi iş olanakları yaratırız, işte böyle pırıl pırıl sınıflarda yüzde 75'e varan burslarla okumasını sağlarız gibi vaatler var. Adım adım piyasalaştırılan eğitim hayatının sonucu bu işte. Beş yıldızlı tatil satar gibi eğitim satan üniversiteler.

Vurgunculuk iş başında

Elemeci bir eğitim sistemi üzerine kurulmuş elemeci sınavların en hilesizi bile onarılamaz adaletsizliklere yol açarken gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin efendisi AKP'nin dönemi bir de sınavlarda yapılan hile ve hak hırsızlıklarıyla, sınav vurgunlarıyla ayırt edilir oldu.

Ortaöğretime dönük yapılan ve mahkemeler tarafından iptal edilen SBS sınavlarından sonra yeni proje olarak getirilen TOEG sınavları da skandallara doymuyor. Neticede bu sınavlar da yargıya taşındı ve yürütmeyi durdurma kararı alındı. Ama daha önce de olduğu gibi Milli Eğitim Bakanlığı MEB'in bu kararları da takmadan kafasına göre takılması bekleniyor.

LYS ve KPSS'de ise durum daha sakin. Zira soruları zaten yayınlamıyorlar. Böylece sınavlar ile ilgili olarak esaslı bir perdeleme yaparak kamunun denetiminden kaçırıyorlar. KPSS'deki rezaletleri hatırlayan memur adayları ise adrese teslim kadroların dağıtılmasından sonra kalan yerlere yerleşebilmek umuduyla bekliyorlar.

İşin aslını söylemek gerekirse ilkokuldan üniversiteye kadar bütün öğrenciler ve onların velileri ile yeni mezun olan KPSS mağdurları halk hareketinin yeni atılımı için öfkelerini mayalıyorlar.

KÜÇÜK BURJUVAYI TAŞLAMAK

Sayfa yönetmenim bana, "Git 'Kış Uykusu'nu izle ve yaz!" komutunu verdiğinde ilk aklıma gelen Galatasaray meydanında bir eylem düzenleyerek üç-beş günlük bir gözaltı ayarlamak oldu. Hatta bu tutukluluk süresini gazete yayınlanıncaya kadar da uzatabilirim düşüncesindeydim ki, gazetenin çıkma periyodunu düşününce sonucunun pek akıllıca olmayacağına karar verdim. Penceri açıp Meydanı gözlerken Yönetmenimin "Sen daha burada mısın" çıkışıyla kendimi sinemanın önünde buldum.

Üç buçuk saat süren bir film. Ulu Manitu. Yönetmen Nuri Bilge Ceylan ve bu adamın zorunlu hâller dışında oyuncularına konuşma yasağı koyduğunu da bildiğimden film bitiminde uyanıp daha önce yazılanlardan bir kolaj yapıp sevgili sayfa yönetmenime sunarım diye düşündüm. Umarım film hakkında ilk okuduğu yazı benimki olur...

Film başlayınca şaşırdım. Konuşma yasağı kalkmıştı. Bildiğin uzun uzun diyaloglar. Bu bile tek başına Altın Palmiye ödülünün nedeni olabilirdi N. B. C. için. Kısa bir süre sonra film beni içine almayı başarmıştı. Yönetmen filmin konusu üzerine sorulan soruya biraz ironik biçimde "insan üzerine bir film" demiş olsa da gerçekten insan üzerine bir filmdi bu. Her zaman yanı başımızda olan, iç-içe olduğumuz hatta kendimiz hakkında bir film...

Uzun uzun filmi anlatıp sinema parasını cebinizde bırakmak niyetinde değilim. Mutlaka gidip seyredin. Benimki bir değerlendirme olacak. Filmin anlatımı zorunlu hâller dışında uzağında duracağım bir durum.

Aydın'dan İlyas'a

Kapadokya'da bir kasaba ve Aydın-gillerin işlettiği bir otel.

Aydın: Eski bir tiyatro oyuncusu. Kendinden beklenenleri ne kendisine, ne de başkasına verebilmiş. İstanbul'dan gelip baba evine yer-

leşmiş. Babasından kalan oteli işletiyor. Bu otelin ve kasabadaki çok sayıdaki gayrimenkulün varisi olarak otel işletmeciliğinden ve kira gelirlerinden elde ettiği kazançla yaşıyor. Kendisinden hayli genç eşini ve gelirlerini kaybetme korkusu içinde. Yerel halkın vasat düşüncesini ve sağduyusunu yücelten yazıları ile yerel bir gazeteye yazarak tiyatro oyunculuğu sırasında alamadığı alkışları alma peşinde.

Necla: Aydın'ın kız kardeşi. Eşinden boşanarak kardeşinin yanına yerleşmiş. Babasının diğer varisi. Yurt dışında öğrenim görmüş. Başarısız çeviri denemelerinden sonra soluğu bu kasabada almış. Bazen Tolstoycu, bazen de rövanşist fikirlerle yağmalanmış, umutsuz, bir o kadar da geçimsiz bir kadın.

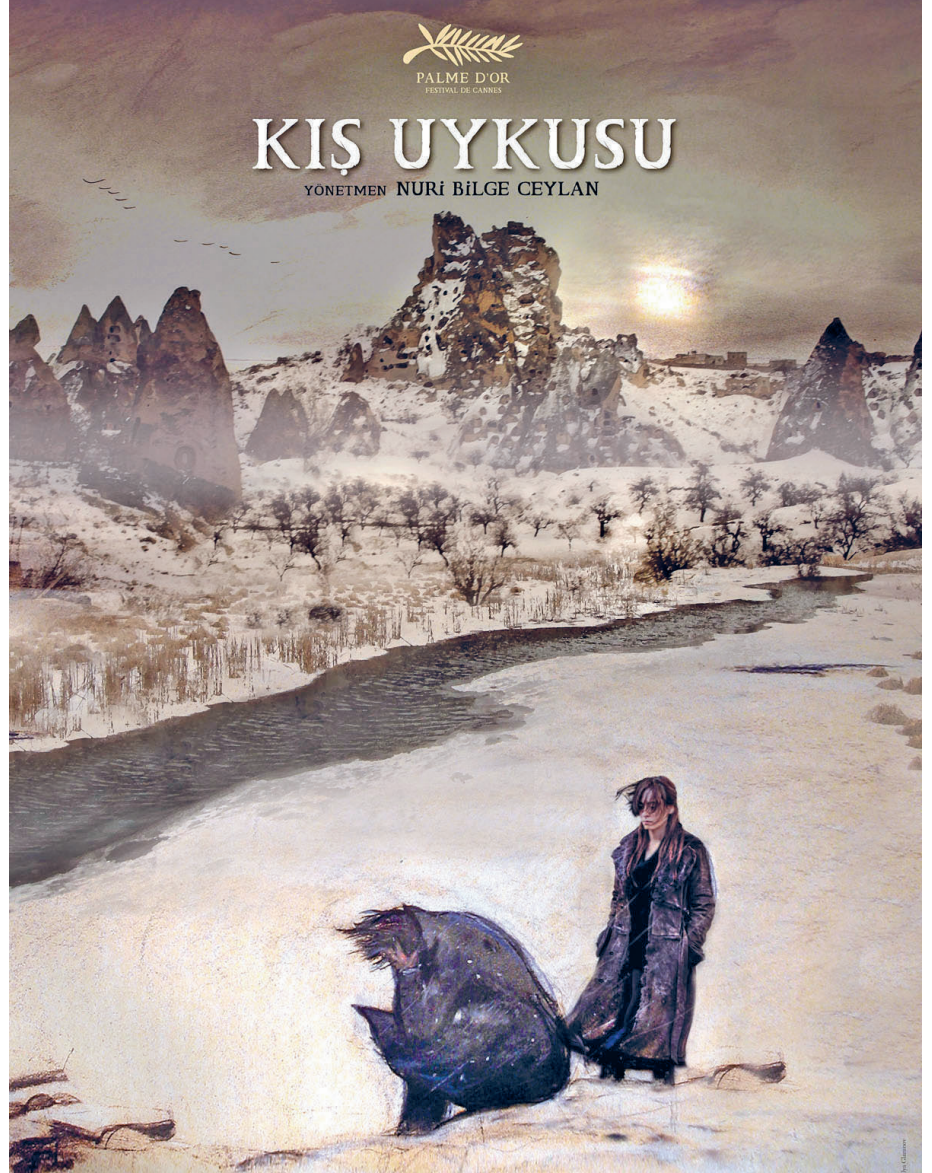
Nihal: Aydın'ın eşi. Daha genç. Köydeki yoksul ailelere ve çocuklara yardım kampanyaları düzenleyerek monotonluğunu aşma çabasında. Kocasını ile varla yok arasında bir ilişki.

İsmail: Aydınların kiracısı. Kirayı ödemediği için evden çıkarılma aşamasında. İcra memurları ve polis tarafından darbedilmiş. İşsiz. Onurlu ama geleneksel değerlerin etkisinde. Eski mahkûm.

İlyas: İsmail'in oğlu. İlkokula gidiyor. Babasının darbedilmesinden dolayı Aydın'a öfkeli. Aydın ve şoförü arazi aracı ile çamurlu ve kenarı uçurumlu yoldan geçerken pusuya yatmış ve tam zamanında attığı taş ile arabanın camını kırarak içindekileri de kaza yapma tehlikesine uğratmış çocuk.

Önemi sıradanlığında

2013 kışı. Yönetmen nedense 4 Şubat 2013'ü farklı iki takvim aracılığı ile izleyicinin gözüne sokmaya çalışıyor. Bir tarih oyunu mu var, dikkatimizi mi deniyor diye film çıkışı kontrol ettim. Doğru 4 Şubat 2013 Pazartesi'ye geliyor. Ama sonradan bunun bir tersinme olabileceğini

düşündüm. Çünkü zaman çok rahatlıkla 1860'ların ortası ve Kuzey Rusya'daki bir kasaba olabilirdi. Yönetmen sanki "bu çok önemli olmayan tarihi belleyin. Önemi sıradanlığında, çünkü bu tür kişiler her zaman ve her yerde olabilir" demek istiyordu.

Sıradanlığı, düzenin değer ve tüketim yargılarının dışına çıkamamış, okumuş, gezmiş-görmüş, dönüp dolaşıp babasının otel "dükkanına" yerleşmiş iki kardeş ile bir gönüllü mutsuz eşin, tekdüze bir kasabanın sıradan sorunları ve ahalişi bağlamında "insanlık" hâllerini enine-boyuna irdeleyen, felsefesiyle, yaşam biçimiyle hiç bitmeyen bir

kış uykusu. İklim gizli bir alegori. Soruları kanıksanmış, yanıtları her zaman değişen durumların filmi.

Ana ve yan karakterleriyle üzerinde çok emek harcadığı belli olan kişilikler. Geniş açılı iç ve dış çekimleri ile pastoral bir coğrafyayı izlemenin keyfi, yerinde kullanılmış Schubert'in ölüm sonatı.

Filmin, köylü çocuğu İlyas'ın "Aydın"la attığı taşla yükselişe geçen, düşlediği yazınsal yolculuğa gücü ve cesareti yetmeden yarı yoldan dönmek zorunda kalan "Aydın"la sona ermesi. Taşıdığı imgesel anlamlarla uzun süre konuşulacak gibi.

Ulu çınarı saygıyla anıyoruz

Her geleneğin ulu çınarları vardır. Ne mutlu ki, Türkiye devrimci hareketinin, geleneğinin de nice ulu çınarları var. Bu asırlık çınarlardan biri olan Bekir Karayel'in aramızdan ayrılışının üstünden tam iki yıl geçti.

Bekir Karayel 18 Haziran 2012 günü aramızdan ayrıldığında tam 92 yaşındaydı. Bütün ömrünü işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin bilinçlenerek örgütlenmesi ve sosyalist bir devrim gerçekleştirilmesi mücadelesine adanmıştı.

TKP emektarı Bekir Karayel'in iki dileği vardı: birisi uğruna bütün bir ömrünü verdiği devrimi görmek, ikincisi de tasfiye edilmeye çalışılmış Partisinin yasal olarak kurulduğunu görmektir.

Sosyalist devrimi göremedi, ancak ikinci dileği onun da yoğun katkı ve çabalarıyla, 2012 yılında hayata geçti. Türkiyeli komünistler Partilerine, TKP 1920'ye yeniden kavuştu.

Karayel'i bir kez daha andığımız bugün, Berlin'den Hasan Tezcan yoldaşının 19 Haziran 2012 günü Ulu çınar için yazmış olduğu şiiri paylaşıyoruz.

deli ormandan
bir kara yel esti
anadoluya doğru
ve şimdi bir kasırgaya
dönüştü bayraklaşarak
TKP 1920 ile!
yine en önde o yürüdü
doksan ikilik delikanlı gibi
delikanlılara karışarak
biliyordu, bu bir bayrak
devir-teslim töreniydi
teslim olmayanların töreni!
ve selamlıyordu cellatlarına inat
işçi ile emekçiyi öreni!

Hasan Tezcan